

Thánh Sư Huynh MIGUEL FEBRES CORDERO
(07/11/1854 – 09/02/1910)

PHỤNG VỤ LA SÁI

THÁNG 2

NOS FRERES AU VIETNAM EN 1986

1- COMBIEN SONT-ILS?

Ils sont 79 Frères. Le plus grand nombre réside à Saigon et dans les environs. Il y a une communauté de 5 Frères à Banmêthuôt, dans les Hauts-Plateaux, deux communautés de 4 Frères chacune à Nhatrang, une communauté de 5 Frères à Hônai (Biên-Hòa), au nord de Saigon. Sur ces 79 Frères, 47 ont plus de 60 ans.

2- SONT-ILS AUTORISES A VIVRE EN COMMUNAUTE?

Naturellement le gouvernement serait content de les voir se retirer et vivre chez eux, mais le gouvernement n'y force pas sauf pour certains cas. Par exemple les prêtres et religieux libérés des camps de rééducation doivent se retirer chez eux.

Pour diverses raisons d'ordre personnel, administratif, familial, une douzaine de Frères vivent en famille ou seuls; les autres continuent de vivre en communauté. Depuis 10 ans, le District engage une politique communautaire, voyant dans le sens et la pratique de l'association, un élément de fidélité et de persévérance.

3- A QUOI S'OCCUPENT-ILS?

Toutes les écoles ont été nationalisées. En plus, par suite du décret 87 (année 1978) les prêtres et religieux furent

renvoyés des écoles, étant jugés inaptes à s'occuper de l'éducation dans un régime socialiste. De ce fait, nos Frères n'enseignent plus dans les écoles. On tolère en quelques endroits qu'ils donnent des cours particuliers; mais c'est une tolérance. Cinq Frères ont échappé néanmoins à la coupe parce qu'on avait besoin d'eux; aussi fermait-on les yeux sur leur identité. Et maintenant on n'en parle plus: 4 enseignent dans les écoles secondaires, un à l'université. Tous se sont distingués par leur compétence, leur savoir faire, leur dévouement. Les autres Frères donnent des cours particuliers (là où c'est toléré), travaillent dans des coopératives d'état ou s'adonnent aux travaux de culture et d'élevage.

4- LEURS RESSOURCES?

Les Frères qui ont encore de la force, travaillent pour gagner leur vie. Les Frères âgés, malades sont pris en charge par le District. Le niveau de vie actuel a beaucoup baissé comparé à celui d'antan. Mais à franchement parler, c'est maintenant que nous pouvons mettre vraiment en pratique ce point de Règle: "les Frères vivent simplement comme les gens de condition modeste". Comme celle de la grande majorité, notre vie est modeste.

5- LEUR APOSTOLAT?

Nous ne parlons que des activités, c'est-à-dire du côté visible, quant à l'autre côté (prière, sacrifice, souffrance...). Dieu seul en est témoin.

Entendu que seul l'Etat peut tenir les écoles et même s'occuper de l'éducation sous toutes ses formes. Si quelque oeuvre subsiste, c'est par tolérance locale.

Donc plus d'engagement collectif, seul engagement personnel, chacun selon ses possibilités, les circonstances et son sens de la mission. Ce dernier élément est le vrai secret de l'apostolat en régime socialiste plus que partout ailleurs. Bien sûr que la discrétion s'impose. Il est interdit de "propager la religion". Frère Paulien en a fait l'expérience!

Les formes d'engagement varient: Animation liturgique, catéchèse paroissiale, animation des groupes de réflexion chrétienne, des groupes de catéchistes, recollection pour les jeunes, cours et sessions pour les communautés religieuses... Bien sûr que les Frères se préoccupent comme tout vrai lasallien de faire de leur emploi une participation à la Mission, dans la ligne si bien tracée par la Déclaration. Un cadre du Parti a déclaré: "Dans n'importe quelle matière de leur enseignement, les Frères propagent toujours la religion". Nous collaborons de plus en plus avec le clergé et les autres religieux. Dans la paroisse (chorale, distribution de la communion, catéchèse) - Plan diocèse (union des religieux et religieuses) - Plan national (le Frère Visiteur est membre du groupe des Supérieurs Majeurs travaillant pour la Conférence épiscopale).

6- ONT-ILS ENCORE DES VOCATIONS?

En avril 1975, lors de l'arrivée des communistes, nous avons dû fermer les maisons de formation. Le dernier

groupe des jувénistes fut dispersé en 1978 à la suite de l'arrestation des Frères de l'Ecole Mossard (Thuduc).

Pendant des années, nous avons laissé le problème des vocations en veilleuse: les circonstances extérieures, la situation des communautés, l'absence d'oeuvres à maintenir... autant de raisons pour ne pas trop se presser.

Mais des jeunes sont là avec nous depuis deux, trois ans. On ne peut les faire attendre indéfiniment. Ce sont des gars de 20, 25 ans, certains pourvus de métier... Décision fut prise d'ouvrir le Postulat puis le Noviciat. Le grand obstacle auquel se heurtent tous les instituts religieux, est celui du permis de résidence. Très difficile, pour ne pas dire presque impossible d'obtenir un transfert de résidence dans une maison religieuse; il est même difficile d'obtenir un permis de séjour provisoire renouvelable. Il faut faire oeuvre d'imagination: le sujet continuera de rester où il est, de s'occuper de son travail habituel; il passera un certain temps en communauté pour prière, étude, repas, loisirs selon un rythme journalier ou hebdomadaire ou mensuel. Cela dépend des situations concrètes. Telle est l'orientation actuelle: formation sur le tas, appel à la responsabilité du sujet, action du Responsable mais aussi celle de la communauté. C'est plus flottant, plus vague, moins spectaculaire mais plus proche de la vie réelle.

Actuellement nous avons 2 Novices à NHATRANG et 3 à SAIGON. Le 2 Novices de Nhatrang vivent chacun dans une communauté, mêlés entièrement à la vie de communauté sauf qu'ils rentrent dormir la nuit chez eux. Chaque Novice est pris en charge par un Frère Responsable, mais les cours sont communs. Les 3 Novices de Saigon ont un régime différent. L'un est professeur du secondaire, l'autre étudiant et le troisième

employé dans une entreprise. Grâce à son statut d'employé du gouvernement, le professeur a obtenu un permis de séjour provisoire à Hiên-Vuong, sous prétexte de soigner son oncle, Frère Harman T. L'étudiant passe mi-temps en famille, mi-temps en communauté. Le troisième vit en famille. Mais ils se réunissent chaque semaine deux fois, le matin, à la Maison Provinciale pour réciter les Laudes avec la communauté et s'initier à l'oraison, et trois fois le soir chez l'un ou l'autre Frère pour les cours: Bible, Vie religieuse, Mystère du Christ, Vie et Oeuvre de Saint J-B. de la Salle. Ils participent à la récollection intercommunautaire mensuelle le dernier dimanche de chaque mois, et ont leur propre récollection tous les deux ou trois mois. Chacun a un engagement apostolique (catéchèse paroissiale). Les Novices de Saïgon sont pris en charge provisoirement par le Frère Visiteur.

Nous avons aussi un groupe de 3 Postulants à Tân-Cang (Hô-Nai): ceux-ci ont l'avantage de vivre mêlés aux Frères depuis des années, partageant avec eux prière, travail, repas, loisirs. En principe le Postulat dure deux ans et le Noviciat deux. La période des Voeux Temporaires est de six ans au moins.

Chaque communauté est invitée à se pourvoir de successeurs en attirant les jeunes par son rayonnement humain et spirituel, et leur offrir une possibilité de satisfaire leur désir d'une vie vraie, simple, fraternelle, utile, dévouée à Dieu et aux jeunes.

7- QUEL SERA L'AVENIR DES FRERES AU VIETNAM?

Nous n'en savons rien. Nous nous en remettons à la Providence. Nous nous occupons du présent, acceptant de nous engager dans la FOI sans vouloir exiger que Dieu nous DEVOILE SON PLAN à l'avance.

SAIGON - Mars 1986

[LIÊN LẠC số 27 / THÁNG 3 NĂM 1986, tr. 12-14]

Ngày 1 Tháng 2

Ngày 1/2/2026

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN

Năm A

Xp 2,3; 3,12-13

1Cr 1,26-31

Mt 5,1-12a

4”Phúc thay ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp.” (Mt 5,4)

Bài Suy Gẫm số 65. Điểm 2: Đức Ái Thì Hiền Lành.

“Đức ái thì hiền lành” (1Cr 13,4). Đây là đức tính thứ hai mà thánh Phaolô gán cho đức mến. Thật vậy, chúng ta không tỏ bày tình mến và sự hiệp nhất bằng cách la mắng, lằm bằm, phàn nàn lớn tiếng, và cãi cọ với nhau, nhưng bằng lời nói nhã nhặn dịu dàng, thậm chí bằng cách tự hạ trước mặt anh em mình, vì theo lời Nhà Hiền Triết, “*Câu đáp dịu dàng khiến cơn giận tiêu tan, lời nói khiêu khích làm nổi cơn thịnh nộ*” (Cn 15,1). Vì thế mà Chúa Giêsu, trong bài giảng trên núi, đã nói với các Tông đồ: “*Phúc thay ai hiền lành vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp*” (Mt 5,4) – nghĩa là họ thu phục được mọi người –; vì kẻ nào thu phục được trái tim của mọi người, thì làm chủ cả thế giới. Đó là điều mà những người có bản chất tự nhiên hiền hậu và ôn hòa đạt được rất dễ dàng: những kẻ hiền hậu cảm hóa lòng người đối thoại, hoặc người giao dịch với họ, một cách thâm sâu đến nỗi họ thu phục nhân tâm và đạt được mọi điều họ mong muốn, một cách từ từ khó nhận thấy. Chúng ta thủ đắc nhân tâm như vậy đó, và khiến họ làm mọi thứ chúng ta muốn; cũng vì thế mà

những người có tính tốt này, hoặc bẩm sinh, hoặc đã tích luyện nhờ ơn Thiên Chúa trợ giúp, đã làm chủ kẻ khác và sai khiến họ theo sở thích.

Ôi! Học kỹ và thực hành tốt bài học này do Thiên Chúa dạy, thật là lợi hại vô cùng: *“Hãy học với tôi, vì tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường”* (Mt 11,29). Nhưng đó không phải là lợi ích duy nhất mà chúng ta có được nhờ sự hiền lành; cái chính là, nhờ nó, chúng ta dễ dàng tập tành những nhân đức cao vời hơn; nhờ nó, chúng ta kèm chế không để cho đam mê của mình được tự do; nhờ nó, chúng ta hoàn thành trọn vẹn công cuộc hiệp nhất trong cộng đoàn. Vậy Anh [Chị] Em hãy luôn luôn dùng giọng hiền hòa để nói chuyện với các đồng sự, và khi Anh [Chị] Em sợ phải nói với một giọng khác, thì hãy nín thinh.

As Christians, we are challenged live in contradiction to society. We might call this counter-cultural. In the second reading, Paul tells his readers we are not wise by human standards; in fact, we seem foolish to shame the wise, weak to shame strong and count for nothing to reduce those who are “something” to nothing. In the Gospel, we have Beatitudes which tell us to be poor and meek, hungry for justice, merciful, clean of heart and peacemakers. So that if persecuted for who we are, the kingdom will be ours. This is not to condemn the powerful, wealthy and wise nor is it “pie in the sky”. The message, the key message of Christian living, is that should not adopt the worst aspects of our society into our lives. If we live simply and honestly, not being

boastful or pretentious, we can have inner peace no matter what happens. The message is very simple, but not easy.

Br. TOM JOHNSON FSC, USA.

**001. Frère ISAIRE
(31/05/1844 – 01/02/1870)**

Anh Joseph Alaux sinh ngày 31/05/1844 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Rodez với tên Dòng là Frère ISAIRE.

- Đến Việt Nam ngày 27/01/1868. Dạy tại trường ở Bắc Trang từ 05/03/1868-1870.

Ngày 09/01/1870, vì quá suy nhược và thiếu máu nên đã lên tàu để về Pháp với ước mong lấy lại sức khỏe. Nhưng không chịu nổi sự nhọc nhằn của cuộc hành trình, nên Frère ISAIRE đã qua đời khi tàu đi qua Biển Đỏ vào đêm 31/01 rạng sáng ngày 01/02/1870 khi chỉ mới 26 tuổi.

**148. Frère MARCEL-TOÀN Nguyễn Thành Phước
(27/01/1941 – 01/02/2001)**

Anh Paul Nguyễn Thành Phước sinh ngày 27/01/1941 tại An Hội, Kiến Hòa. Con ông Nguyễn Văn Quý và bà

Nguyễn Thị Thế, là bào đệ của Frère Hiền-Đệ Nguyễn Thành Trung.

Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 01/04/1961 và nhận Áo Dòng ngày 14/08/1961 (đoàn 78) với tên Dòng là Frère MARCEL-TOÀN. Số Danh bộ là J41091. Khấn lần đầu ngày 01/04/1963 tại Nha Trang và nhập Kinh Viện Đà Lạt ngày 05/04/1963. Khấn trọn đời ngày 06/07/1968.

Frère MARCEL Nguyễn Thành Phước qua đời ngày 01/02/2001 tại Bến Tre trong thời gian từ Úc về quê ăn Tết, và được đưa về an táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn, hưởng thọ 60 tuổi với 40 năm trong Dòng.

Sư huynh Marcel **Paul Nguyễn Thành Phước**

Frère Marcel NGUYEN (Paul Nguyễn Thành Phước) sinh ngày 27 tháng 1 năm 1941 tại Bến Tre, là con út trong một gia đình rất giàu ở thị xã Bến Tre. Cha Frère Marcel bị giết vì là địa chủ. Sau khi mẹ mất Frère Marcel lúc đó là học sinh Taberd từ giã gia đình vô Tập Viện La San Nha Trang vào năm 1961 và nhận lãnh áo dòng La San ngày 14 tháng 8 cùng năm. Frère Marcel có một người anh ruột đi tu Dòng La San là Frère Paul Nguyễn Thành Trung. Ngài qua đời ngày 16.04.1975. Có lẽ nhờ ảnh hưởng người anh ruột của mình mà Frère Marcel đã gia nhập cộng đoàn La San.

Sau thời gian huấn luyện ở Tập Viện Nha Trang và học viện Đà Lạt, Frère Marcel đã quyết tâm dâng mình cho Chúa trong Dòng La San qua lời vĩnh khấn ngày 11 tháng 3 năm 1967. Frère Marcel đã phục vụ trong nhiều cộng đoàn ở miền Nam Việt Nam cho đến năm 1975: La San Adran Đà Lạt từ 1969-1972. Là người yêu thích thể thao và chơi rất điều luyện các môn bóng rổ, bóng bàn,

bóng chuyền, nên trong thời gian này Frère Marcel ngoài việc dạy học các lớp Đệ ngũ và Đệ lục, Frère Marcel kiêm phụ trách môn thể thao trong trường. Phong trào thể thao của trường Adran trong những năm đó rất hùng mạnh, đạt được nhiều cúp.

Vào năm 1972, Frère Marcel được chuyển về Nha Trang và cũng nhận nhiệm vụ như trước.

Có thể nói được thể thao gắn liền với sinh hoạt tông đồ của Frère Marcel. Đi đến đâu Frère cũng được giao nhiệm vụ phụ trách môn này, và nơi đâu Frère cũng đem lại thành công và niềm hăng say thể thao cho học sinh của trường.

Frère Marcel là con người rất hiền lành, dễ mến mà lại rất giỏi thể thao: cầu thủ pingpong và basket, nhờ hai điểm này mà trong việc giáo dục Frère Marcel rất được học sinh yêu thích. Frère rất tận tâm trong công việc được giao cho nhất là công việc tổ chức ban thể thao: trang trí phòng thể thao, lịch thi đấu, dẫn dắt các học sinh của trường đi đấu giao lưu... Frère Marcel cũng rất chăm lo bổn phận của 1 Frère, Frère Marcel thường có mặt trong giờ kinh nguyện, khi được về tu nghiệp lại Frère cũng rất chăm học và đã xong chương trình cử nhân Anh văn theo đúng như đã hoạch định.

Tuy xa quê hương, nhưng Frère Marcel vẫn hướng về người nghèo nơi quê hương. Frère đã có sáng kiến viết thư nhiều lần về Việt Nam để tìm cách giúp đỡ cho các công tác xã hội. Frère vận động cựu học sinh Việt Nam tại Úc để giúp đỡ sinh hoạt cho lớp tình thương Bà Quẹo và có giúp 10 học bổng cho các em trong năm qua.

Frère Grégoire Nguyễn Văn Tân

[Ngày Mai Gặp Lại tr. 18-20]

167. Frère CELSUS-EDWIN
(07/01/1917 – 01/02/2003)

Anh Mc Carthay Desmond sinh ngày 07/01/1917 tại Anh. Nhận Áo Dòng tại Tập viện Douvres với tên Dòng là Frère CELSUS-EDWIN.

- Đến Việt Nam năm 1938. Được bổ nhiệm đi Trung Quốc cùng với Frère Thomas More, và trong lúc chờ đợi, cả hai dạy học ở trường La San Taberd. Do nước Anh đoạn giao với chính quyền của Đô Đốc Decoux, nên hai Frères phải lên tàu rời Sài Gòn. Nhưng họ đã bị bắt giải về Nam Kỳ và bị giam trong một trại ở Mỹ Tho. Trong đêm 09/03/1945, cùng với một số bạn bè họ đã tổ chức vượt ngục, trên đường chạy trốn cả nhóm bị tuần tiễu Nhật rượt bắn, nên hai Frères mất liên lạc. Frère Celsus Edwin bị bắt đưa trở về trại và bị giam ở đó cho tới lúc Nhật đầu hàng. Rời Việt Nam năm 1945. Nghỉ hưu ở Oxford năm 1998.

Frère CELSUS-EDWIN qua đời ngày 01/02/2003, hưởng thọ 86 tuổi.

Ngày 2 Tháng 2

Ngày 2/2/2026

Dâng Chúa Giêsu Trong Đèn Thánh

MI 3,1-4

Dt 2,14-18

Lc 2,22-40

22 Khi đã đủ thời gian, đến ngày các ngài phải được thanh tẩy theo luật Mô-sê, bà Ma-ri-a và ông Giu-se đem con lên Giê-ru-sa-lem, để tiến dâng cho Chúa, 23 như đã chép trong Luật Chúa rằng: “Mọi con trai đầu lòng phải được thánh hiến, dành riêng cho Chúa.” (Lc 2,22-23)

Bài Suy Gẫm số 104. Điểm 1: Sự Vâng Lời Và Khiêm Nhường Của Đức Maria Trong Mầu Nhiệm Này.

Đúng thời gian luật định, Đức Trinh Nữ đã lên Đèn Thờ để chịu thanh tẩy. Mẹ tuân giữ luật này và không muốn được hưởng sự miễn trừ, dù rằng Mẹ không bị buộc làm như vậy, bởi lẽ Mẹ là thân mẫu của Con Thiên Chúa, đã thụ thai và sinh người Con ấy mà vẫn đồng trinh.

Hãy chiêm ngưỡng sự khiêm nhường của Mẹ Maria trong mầu nhiệm này. Bề ngoài, Mẹ có vẻ như một người phụ nữ bình thường, mặc dù Mẹ vượt xa tất cả các bà mẹ khác, với hai tư cách, là trinh nữ và là Mẹ Thiên Chúa.

Anh [Chị] Em hãy học theo gương Mẹ: đừng muốn có bất cứ điều gì khác biệt so với người khác, không xin, cũng không muốn được miễn trừ trong việc thực thi luật Dòng. Anh [Chị] Em càng trung thành và giữ luật càng chính xác bao nhiêu, thì Thiên Chúa sẽ càng đổ tràn hồng

ân của Người xuống trên Anh [Chị] Em bấy nhiêu, và hơn nữa, Người sẽ ban cho Anh [Chị] Em sự hứng thú trong ơn gọi của mình.

From Today's first reading, the prophecy goes on to warn that the coming Messiah will be a real challenge, he will be "like the refiner's fire". He will refine the sons of Levi, "refining them like gold or silver, that they may offer due sacrifice to the Lord". For those who welcome his message and his call, Jesus is good news but for those who will reject his call it will mean death and the end of life. The Second Reading is from the Letter to Hebrews. It speaks of the meaning of God's Son coming to live among us as one of us, which, of course, is the theme of today's feast. For the Son of God came to share our flesh and blood and all that goes with it. It was in this way that he would "destroy the one who has power of death, that is, the devil". On the contrary, he has come to liberate "those who through fear of death had been subject to slavery all their life". In order to do this, the Son "had to become like his brothers in every way, that he might be a merciful and faithful high priest before God to expiate the sins of the people". And, on the cross, Jesus will be both Priest and Victim, the Lamb of God who takes away the sins of the world. The reading concludes thus, "because he himself was tested through what he suffered, he is able to help those who are being tested". All of this is fore shadowed in the warnings that Simeon gives to Mary about the sword of sorrow which will pierce her heart. The Gospel informs us that, "They

took Jesus up to Jerusalem to present him to the Lord, just as it is written in the law of the Lord, 'Every male that opens the womb shall be consecrated to the Lord'." It was a standard among the Jews that the first son in a family was to be taken to the Temple in Jerusalem. There his parents would make an offering to the Lord to show that the child belonged to the Lord. At that point Simeon favored Joseph and Mary. He likewise disclosed to Mary a portion of the things the future would hold, for her child and for herself. He advised her of the significant things her child would accomplish, but he included the distress, that would pierce her heart like a sword. This is the revelation given to Mary. What is God's revelation to you today?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

003. Frère ADRIEN-VICTOR
(08/08/1838 – 02/02/1871)

Anh Adrien Mennétrier sinh ngày 08/08/1838 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Paris với tên Dòng là Frère ADRIEN-VICTOR.

- Đến Việt Nam ngày 06/01/1866 trong nhóm các Frères đầu tiên. Dạy tại Collège Adran, Sài Gòn từ 23/02/1866-1867.

- Hiệu Trưởng trường ở Mỹ Tho (1867-1871) thay cho Frère ADELPHINIEN về Pháp chữa bệnh.
Frère ADRIEN-VICTOR qua đời ngày 02/02/1871 tại Sài Gòn khi mới 33 tuổi.

002. Frère FRANÇOIS-PAUL Nguyễn Văn Thơm (1855 – 02/02/1875)

Anh Paul Nguyễn Văn Thơm sinh năm 1855.

Nhận Áo Dòng và gia nhập Tập Viện Marseille, Pháp năm 1873, với tên Dòng là Frère FRANÇOIS-PAUL.

Ngày 28/12/1874, trở về Việt Nam sau khi đã hoàn tất năm Tập.

Frère FRANÇOIS Nguyễn Văn Thơm bị nhiễm bệnh phổi và sức khỏe cũng đã kiệt quệ. Thê theo lời yêu cầu, Frère được phép về thăm gia đình vài ngày trước khi qua đời ngày 02/02/1875 tại Sài Gòn khi chỉ mới 20 tuổi với chỉ 2 năm trong Dòng.

155. Frère UBALD-ANDRÉ (25/01/1904 – 02/02/1987)

Anh Maurice-Isidore Favien sinh ngày 25/01/1904 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Saint Maurice với tên Dòng là Frère UBALD-ANDRÉ.

- Đến Việt Nam năm 1923. Rời Việt Nam năm 1934.

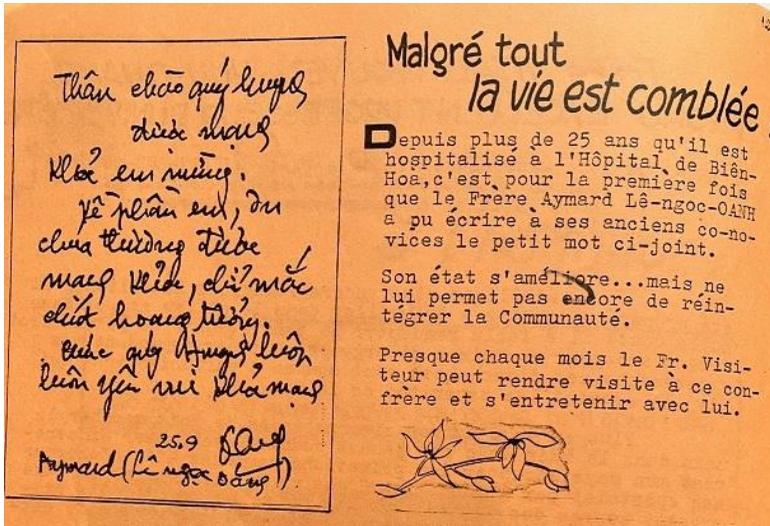
Frère UBALD-ANDRÉ qua đời ngày 02/02/1987, hưởng thọ 83 tuổi. An táng tại Pháp.

123. Frère AYMARD-MINH Lê Ngọc Oánh (30/11/1921 – 02/02/1990)

Anh Pierre Lê Ngọc Oánh sinh ngày 30/11/1921 tại Nam Định. Con ông Pierre Bích và bà Marie Dâu.

Vào Sơ Tập Viện Nha Trang ngày 14/07/1938. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 25/07/1940 và nhận Áo Dòng ngày 01/02/1941 (đoàn 54) với tên Dòng là Frère AYMARD-MINH. Số Danh bộ là J21171. Khấn lần đầu ngày 02/02/1942 tại Nha Trang và nhập Học Viện Nha Trang cùng ngày. Khấn trọn đời ngày 25/07/1947 tại Sài Gòn.

Frère AYMARD Lê Ngọc Oánh qua đời ngày 02/02/1990 tại Biên Hòa, hưởng thọ 69 tuổi với 49 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang Bệnh viện Tâm thần Biên Hòa.

[LIÊN LẠC số ??/1984, tr. 12]

Ngày 3 Tháng 2

Ngày 3/2/2026

Thứ Ba sau Chúa Nhật IV Thường Niên

2Sm 18,9-10.14b.24-25a.30 – 19,3 Mc 5,21-43

³⁸ Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy cảnh ồn ào và người ta khóc lóc, kêu la âm ỉ. ³⁹ Người bước vào nhà và bảo họ: “Sao lại ồn ào và khóc lóc như vậy? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!” (Mc 5,38-39)

Bài Suy Gẫm số 76. Điểm 1: Những Kẻ Còn Giữ Đầu Óc Của Thế Gian Thì Chưa Chết Về Xác Thịt.

Chúa Giêsu vào nhà một ông trưởng hội đường để làm cho con ông sống lại; Người đã truyền cho những người tụ tập tại đó ra ngoài, nói rằng: “Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy!” (Mc 5,39). Người ta cũng có thể nói như vậy về những người đã từ bỏ thế gian và đi vào sống trong cộng đoàn tu trì, rằng họ chưa chết, mà chỉ ngủ thôi; vì quả thật, họ đã rời bỏ thế gian, nhưng lại không từ bỏ hoàn toàn: cách hành xử của họ cho thấy khá rõ điều đó.

Trước tiên, xác thịt của họ chưa chết. Đúng là một vài người, khi ở nhà, thì có vẻ mặc niệm trước mặt các Bề trên, trước các anh em khác trong các giờ kinh; nhưng khi ra ngoài phố, họ phải thấy hết mọi chuyện xảy ra tại đó. Người khác có vẻ giữ gìn ý tứ hơn, nhưng có điều gì lạ thường xảy đến, họ mở mắt thao láo nhìn; trong những chuyến đi, nếu cần, họ rẽ sang lối khác để thỏa mãn óc tò

mò và xem những điều lạ trên đường, như những ngôi thánh đường nguy nga, những ngôi nhà tráng lệ, những khu vườn bắt mắt. Người khác có vẻ hãm mình trong ăn uống, họ vô tư ăn tất cả những gì người ta dọn ra mà không hề than phiền điều chi; nhưng trong lúc du hành, họ tìm ăn những thứ ngon nhất; và nếu họ bị ốm, rất khó mà làm cho họ hài lòng. Nơi các tu sĩ ấy, nhục dục chưa chết, nó chỉ thiếp đi thôi; vì thế mà nó hồi tỉnh lại rất dễ dàng.

Anh [Chi] Em đừng làm như những người Do Thái: sau khi thoát cảnh nô lệ, nhờ sự can thiệp đặc biệt của Thiên Chúa, họ đã không còn nhớ đến những nỗi cơ cực họ đã chịu, mà lại tiếc nuôi những hành tởm của Ai Cập (Ds 11,5).

Absalom, King David's Son is slaughtered by the army of David. Absalom had a wrong perception on his father and turned against him. He is motivated by his bad companions and mobilizes his own army to destroy his father. However it is Absalom that is destroyed. David wept over the demise of his son. No one should turn against the authentic love of ones parents, a love that is always unconditional, secure, healthy and everlasting. Unfortunately in today's world we often see that parental unconditional love is misused and abused by sons and daughters. This is done out of selfishness and very often leads to enormous trouble in the family. Love should be cherished and should not be misused or abused for selfish motives. Good signs and miracles glorify God's wonderful deeds in our lives and confirm how strong our human faith is on our creator. Our

steadfast faith works miracles for us and heals our entire being. Jesus performs miracles on two ladies. A woman with strong faith that suffers a hemorrhage touches Jesus's garment and is completely cured. She is highly praised for her strong faith. Jesus raises up a twelve year-old daughter of a synagogue ruler from death. Again, the miracle takes place because of the ruler's strong faith in Jesus. Let us trust in the Lord and experience miracles in our lives.

Reflection: Br. JOHN XAVIER RAJA FSC, India.

111. Frère ROBERT-DU ROSAIRE
Lương Văn Ròng
(18/06/1902 – 03/02/1985)

Anh Thomas Lương Văn Ròng sinh ngày 18/06/1902 tại Nhị Bình, Gia Định. Con ông Joseph Thâm và bà Madeleine Hòa, là bào huynh của Frère Léonard Lương Văn Trung.

Vào Sơ Tập Viện Huế ngày 01/12/1919. Vào Tập Viện Huế ngày 01/07/1922 và nhận Áo Dòng ngày 15/08/1922 (đoàn 31) với tên Dòng là Frère ROBERT-DU ROSAIRE. Số Danh bộ là J02064. Khấn lần đầu ngày 15/08/1923 và nhập Học Viện Huế cùng ngày. Khấn trọn đời ngày 20/02/1929 tại La San Taberd.

Frère ROBERT Lương Văn Ròng qua đời ngày 03/02/1985 tại Mai Thôn, hưởng thọ 83 tuổi với 63 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

**154. Frère PAULIEN-QUÍ Nguyễn Văn Tính
(06/07/1917 – 03/02/2002)**

Anh Antoine Nguyễn Văn Tính sinh ngày 06/07/1917 tại Tân Định, Sài Gòn. Con ông Pierre Nguyễn Văn Chức và bà Anne Trần Thị Ý.

Vào Sơ Tập Viện Nha Trang ngày 31/07/1933. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 16/08/1935 và nhận Áo Dòng ngày 18/03/1936 (đoàn 48) với tên Dòng là Frère PAULIEN-QUÍ. Số Danh bộ là J17143. Khấn lần đầu ngày 19/03/1937 tại Nha Trang và nhập Học Viện Huế ngày 20/03/1937. Khấn trọn đời ngày 25/08/1942 tại La San Taberd.

Frère PAULIEN Nguyễn Văn Tính qua đời ngày 03/02/2002 tại Mai Thôn, hưởng thọ 85 tuổi với 66 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

Ngày 4 Tháng 2

Ngày 4/2/2026

Thứ Tư sau Chúa Nhật IV Thường Niên

2Sm 24,2.9-17

Mc 6,1-6

14 Vua Đa-vít nói với ông Gát: “Tôi lâm vào cảnh rất ngặt nghèo. Thà chúng ta sa vào tay Đức Chúa còn hơn, vì lòng thương của Người bao la, nhưng ước chi tôi đừng sa vào tay người phạm!” (2Sm 24,14)

Bài Suy Gẫm số 203. Điểm 2: Sự Sửa Phạt Rất Có Ích Cho Đứa Trẻ.

Con người tự nhiên có khuynh hướng theo con đường tội lỗi, đến độ hình như chỉ khoái phạm tội. Điều này đặc biệt lộ rõ nơi trẻ em, với trí khôn chưa phát triển, chưa có khả năng suy nghĩ trưởng thành và nghiêm túc; chúng dường như chỉ tìm thỏa mãn bản tính tự nhiên của mình, qua những đam mê và đòi hỏi của giác quan. Điều ấy đã khiến Đức Chúa phán: *“Tâm trí trẻ con vốn dại khờ, lấy roi sửa phạt là giúp nó nên khôn”* (Cn 22,15).

Như vậy, phương cách giúp linh hồn một đứa trẻ thoát khỏi hỏa ngục, là dùng liều thuốc này để trả lại cho nó sự khôn ngoan; còn nếu chúng ta để mặc cho nó làm theo ý riêng, nó sẽ có nguy cơ bị hư mất, và sẽ gây nhiều đau khổ cho cha mẹ nó. Lý do của điều ấy là những lỗi mà đứa trẻ mắc phạm, sẽ trở thành thói quen sau này rất khó sửa: những thói quen, tốt cũng như xấu, bị nhiễm trong thời thơ ấu, và tồn tại lâu dài, sẽ biến thành tính cách. Đó

là lý do những kẻ dẫn dắt con trẻ, phải dùng tất cả uy quyền mà khiển trách, hầu làm cho chúng, như thánh Phaolô đã nói, “*sẽ tỉnh ngộ, thoát khỏi cạm bẫy ma quỷ đã dùng để bắt giữ chúng và khiến chúng làm theo ý nó*” (2Tm 2,26). Quả thế, chúng ta có đủ lý do để nói rằng, hễ một đứa trẻ quen phạm tội, thì theo cách nào đó, nó đã đánh mất sự tự do, và tự đày ải biến mình thành tù nhân, theo như lời Chúa Giêsu Kitô đã nói: “*Hễ ai phạm tội thì làm nô lệ cho tội*” (Ga 8,34).

Vốn là bậc thầy hướng dẫn các học sinh, chính Anh [Chị] Em phải đem hết khả năng chăm sóc, để chúng “*được cùng với con cái Thiên Chúa chung hưởng tự do và vinh quang*” (Rm 8,21) mà Chúa Giêsu Kitô đã chết để chuộc cho chúng ta. Để làm được điều ấy, Anh [Chị] Em cần phải áp dụng hai phương tiện trong cách đối xử với chúng: thứ nhất là sự hiền từ và kiên nhẫn; thứ hai là sự can trọng khi khiển trách và sửa phạt.

The mistakes that we commit often create major problems for us and prove very costly because we do not realize the consequences they bring. Our foolish mistakes sometime change the whole setting of our life and destroys our beautiful relationship with our dearest and nearest. No matter how many times we ask pardon for our wrong doing or misdeed it does not wipe out the act, and leaves an incurable wound in our memories. We have to think twice before we leap! Here the chosen and anointed King David commits unbearable mistakes against his own people by misusing his power. He acts

unjustly for his own selfish reasons. He is opposed by his people and God who crowned him King. Though David realizes his iniquities and begs pardon from God so that he can bring about change in himself, God never stops to send his punishment upon him. He pays a huge penalty for his wrong doing. In the Gospel, Jesus preaches the word of God in his own country town. Though his preaching has astonished the people in the synagogue, they don't accept Jesus as learned. They criticize him by pointing out his family background. Jesus marvels at their unbelief and feels sad that they dishonour him. Let us not judge the book by cover. Let us honestly cherish wisdom wherever and whomever it comes from.

Reflection: Br. JOHN XAVIER RAJA FSC, India.

Ngày 5 Tháng 2

Ngày 5/2/2026

Thứ Năm sau Chúa Nhật IV Thường Niên

1V 2,1-4.10-12

Mc 6,7-13

⁷ Khi ấy, Đức Giê-su gọi Nhóm Mười Hai lại và bắt đầu sai đi từng hai người một. Người ban cho các ông quyền trên các thần ô uế. (Mc 6,7)

Bài Suy Gẫm số 201. Điểm 1: Người Thầy Kitô Hữu Nhận Sứ Vụ Từ Thiên Chúa.

Anh [Chị] Em hãy suy nghĩ về điều thánh Phaolô nói về Giáo hội: “*Chính Thiên Chúa đã ban ơn cho kẻ này làm Tông đồ, người nọ làm ngôn sứ, ... kẻ khác nữa làm người coi sóc và dạy dỗ*” (1Cr 12,28), thì Anh [Chị] Em sẽ xác tín rằng, cũng chính Người đã cất đặt Anh [Chị] Em làm trong ngành nghề này. Vị thánh còn cho Anh [Chị] Em một trong các dấu chỉ, đó là: “*Có nhiều việc phục vụ khác nhau, ... có nhiều hoạt động khác nhau, ... và Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người một cách, là vì ích chung*” (1Cr 12,5.6.7) nghĩa là vì lợi ích cho Giáo hội; “*người thì được Thần Khí ban cho ơn khôn ngoan để giảng dạy, ... Kẻ thì được chính Thần Khí duy nhất ấy ban cho lòng tin ...*” (1Cr 12,8.9).

Anh [Chị] Em chớ nghi ngờ đây là món quà trọng đại của Thiên Chúa, là ân sủng do Người ban, khi giao cho Anh [Chị] Em nhiệm vụ dạy con trẻ, loan báo Tin Mừng cho chúng, và giáo dục chúng theo tinh thần của đạo.

Nhưng khi kêu gọi Anh [Chị] Em làm thừa tác vụ thánh này, Thiên Chúa đòi hỏi Anh [Chị] Em phải đem lòng nhiệt thành nồng nàn để chu toàn nó, vì phần rỗi của đám trẻ, và bởi vì sứ vụ là “*do Thiên Chúa làm nên*” (Gv 7,14) và “*khôn cho ai lơ là với công việc của Đức Chúa*” (Gr 48,10).

Vậy trong cách ứng xử với trẻ mà mình phụ trách, Anh [Chị] Em hãy tỏ rõ mình là thừa tác viên của Thiên Chúa, hằng thi hành nghiệp vụ với sự yêu thương và lòng nhiệt thành chân chất đích thực, rất nhẫn nại chịu đựng những khổ nhọc đang chực sẵn, vui vẻ chấp nhận bị người đời khinh chê và bách hại, đến độ hy sinh mạng sống mình vì Chúa Giêsu, trong khi thi hành thừa tác vụ. Anh [Chị] Em phải được hun đúc bởi lòng nhiệt thành, mới có thể đặt mình vào tư thế trên đây, ý thức rằng Thiên Chúa đã kêu gọi và cắt đặt Anh [Chị] Em cho công việc này, đã “*sai anh em vào vườn nho làm việc*” (Mt 20,2). Vậy, Anh [Chị] Em hãy bắt tay vào việc với tất cả lòng cảm mến, và như thể chỉ làm vì Thiên Chúa mà thôi.

We can understand from today's first reading that David who was not always true to the Lord, called Solomon, to walk faithfully before the Lord, to abide in Truth, and to ensure that his children did likewise. When parents know Christ personally and seek His forgiveness, they can turn away from their shortcomings, as David did. From the Gospel today Jesus gave his apostles both the power and the authority to speak and act in his name. He commanded them to do the works which he did, to heal

the sick, to cast out evil spirits, and to speak the word of God, the good news of the Gospel which they received from Him. When Jesus spoke of power and authority, he did something unheard of. He wedded power and authority with self-sacrificing love and humility. The “world” and the “flesh” seek power for selfish gain. Jesus teaches us to use it for the good of our neighbour. What kind of authority and power does the Lord wanted you to exercise on his behalf?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Ngày 6 Tháng 2

Ngày 6/2/2026

Thứ Sáu sau Chúa Nhật IV Thường Niên

Hc 47,2-11

Mc 6,14-29

27 Lập tức, vua sai thị vệ đi và truyền mang đầu ông Gioan tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục, 28 bung đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ. 29 Nghe tin ấy, môn đệ đến lấy thi hài ông và đặt trong một ngôi mộ. (Mc 6,27-29)

Bài Suy Gẫm số 162. Điểm 3: Thánh Gioan Thiệt Mạng Vì Đấu Tranh Chống Tội.

Lòng nhiệt thành dũng cảm và không mệt mỏi của Gioan nhằm tiêu diệt tội lỗi, cuối cùng, là nguyên nhân khiến ngài mất mạng. Hêrôđê, vua vùng Galilêa, đã chiếm đoạt bà Hêrôđia, vợ của Philipphê, anh mình, và phạm nhiều tội ác khác, nên đã bị Gioan quở trách; vua đã “sai người đi bắt ông và xiềng ông trong ngục. ... Nghe ông nói, nhà vua rất phân vân, nhưng lại cứ thích nghe” (Mc 6,17a.20b). Tuy nhiên, trong bữa tiệc mừng sinh nhật vua, để khoản đãi các cung thần, “con gái bà Hêrôđia vào biểu diễn một điệu vũ, làm cho nhà vua và khách dự tiệc vui thích. ... Bởi đó, vua thề là sẽ cô xin gì, vua cũng cho, Nghe lời mẹ xui bảo, cô thưa rằng: “Con muốn ngài ban ngay cho con cái đầu ông Gioan Tẩy Giả, đặt trên mâm.” Nhà vua buồn lắm, nhưng vì đã trót thề, lại thề trước khách dự tiệc, nên (...) vua sai thị vệ đi và truyền mang

đầu ông Gioan tới. Thị vệ ra đi, chặt đầu ông ở trong ngục, bung đầu ông trên một cái mâm trao cho cô gái, và cô gái trao cho mẹ” (Mc 6,22-28).

Vậy, đó là kết quả của lòng thành thánh nhân đã biểu lộ qua những bài giảng thuyết của mình! Có phải đó là phần thưởng mà Anh [Chị] Em trông chờ khi thực hiện công tác của mình không? Anh [Chị] Em có ao ước gặp nhiều gian khổ, chịu nhiều sự bắt bớ, và cuối cùng mất mạng trong công tác, sau khi đã đem hết tâm lực để hủy diệt tội lỗi không?

“The courageous and tireless zeal demonstrated by St. John to do away with sin was finally the cause of his death. Is this the reward you hope for in your work?” (Med. 162.3). This passage highlights the importance of God’s faithfulness and His call to fellowship with His Son, Jesus Christ. It also emphasizes that believers are enriched by God’s grace and are not lacking in any spiritual gift. The message conveyed is that God’s faithfulness endures despite any challenges or problems faced by believers. This passage highlights how John the Baptist was executed at the whim of a corrupt ruler because he spoke the truth to the powerful. It also shows how those who work for justice in the world or show witness to their faith today, often face difficult and even life-threatening situations. In addition, this passage demonstrates how one bad decision on Herod’s part led to another and had an impact on many people.

Reflection: Br. HELDON FERNANDO FSC, India.

Đức Giáo Hoàng CLEMENT XII (Lorenzo Corsini)
(07/04/1652 – 06/02/1740)

CLEMENT XII (Lorenzo Corsini) 1730-1740. He already had a connection to the Institute as a cardinal when the approbation was in process (10). La Salle was at St. Yon in 1718 one year before his death when he received news of the second school at Avignon a pontifical territory (11). In 1732 this second school ...; as financially sponsored by Pope Clement XII and the kind gesture was continued by Benedict XIV (12). “Recourse to Mary was a constant recommendation of the founder” says Brother Saturnino. “And fortunately the Brothers piously inherited this devotion” (13). Brother Irénée stands out as a supporter of the Marian devotion since he sought from Clement XII the approbation of the Marian Congregation which he had founded at Saint Yon similar to the ones that the Jesuits had promoted. On May 24 1736 he received his answer from Rome, granting his request and bestowing special spiritual graces on its members.

(10) **Rigault**, *op. cit.*, 89, 96, 99.

(11) **S. Gallego**, *op. cit.*, 563-564.

(12) **Rigault**, *op. cit.*, I, 347.

(13) **S. Gallego**, *op. cit.*, 558.

147. Frère DONATIEN-JULES **(28/08/1900 – 06/02/1979)**

Anh Yves-Louis Le Gallic sinh ngày 28/08/1900 tại Querrien.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Vimiera với tên Dòng là Frère DONATIEN-JULES.

- Đến Việt Nam năm 1936. Giám Tỉnh từ 1936-1942. Trở về Pháp ngay trong năm 1942 và được bổ nhiệm làm Giám Tỉnh Tỉnh Dòng Provence (1953-1954); sau đó là Giám Tỉnh Tỉnh Dòng Quimper (1954-1966).

Frère DONATIEN-JULES qua đời ngày 06/02/1979 tại Saint-Avé, hưởng thọ 79 tuổi. An táng tại Pháp.

[Nrf 1979]

153. Frère DOSAS-ÉMILIE **(29/07/1903 – 06/02/1984)**

Anh Louis-Marie Gauter sinh ngày 29/07/1903 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Vimiera với tên Dòng là Frère DOSAS-ÉMILIE.

- Đến Việt Nam lần đầu năm 1923. Hiệu Trưởng tiên khởi trường La San Adran, Đà Lạt năm 1941. Rời Việt Nam năm 1955.
- Qua Việt Nam lần hai năm 1960. Dạy tại Ecole Miche, Phnom Penh năm 1965. Rời Việt Nam năm 1968.

Frère DOSAS-ÉMILIEŒ qua đời ngày 06/02/1984,
hưởng thọ 81 tuổi. An táng tại Pháp.

Ngày 7 Tháng 2

Ngày 7/2/2026

Thứ Bảy sau Chúa Nhật IV Thường Niên

1V 3,4-13

Mc 6,30-34

³⁴ Ra khỏi thuyền, Đức Giê-su thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ nhiều điều. (Mc 6,34)

Bài Suy Gẫm số 201. Điểm 3: Người Thầy Kitô Hữu Phải Hết Sức Nhiệt Thành Giúp Các Linh Hồn.

Vì công tác của Anh [Chị] Em có mục đích là cứu rỗi các linh hồn, nên mỗi lo âu đầu tiên của Anh [Chị] Em phải là dùng hết khả năng mà đạt cho được mục đích ấy; để làm thế, Anh [Chị] Em phải một cách nào đó, noi gương Thiên Chúa, bởi vì Người đã quá yêu thương các linh hồn do Người tạo dựng, cho nên khi thấy chúng mắc phải vòng tội lỗi và không có cách tự giải thoát, Người đã tỏ lòng nhiệt thành và sự ưu ái cho phần rỗi của chúng, bằng cách sai chính Con của mình đến giải cứu chúng khỏi tình trạng đốn mạt ấy. Cách đối xử như vậy đã khiến Chúa Giêsu Kitô nói rằng: “*Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời*” (Ga 3,16).

Đó là điều Thiên Chúa và Chúa Giêsu Kitô đã làm, để tái lập ân sủng mà các linh hồn đã đánh mất. Cũng vậy, có điều gì mà Anh [Chị] Em chẳng phải làm cho các linh hồn

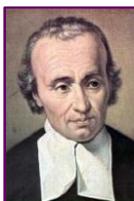
ấy, qua thừa tác vụ của mình, nếu Anh [Chị] Em nhiệt tình lo phần rỗi của chúng; và ước gì đối với các học sinh, Anh [Chị] Em có được tâm tư mà thánh Phaolô đã dành cho những kẻ nghe ngài rao giảng Tin Mừng; ngài đã viết thư cho họ như sau: *“Điều tôi tìm kiếm không phải là của cải của anh em, mà là chính anh em”* (2Cr 12,14), tức là linh hồn của các học sinh vậy.

Khi công tác, Anh [Chị] Em buộc phải có lòng nhiệt thành thật tích cực và sống động, đến mức Anh [Chị] Em có thể nói với phụ huynh học sinh điều đã ghi trong Kinh Thánh: *“Người, thì xin ông cho lại tôi; còn tài sản, ông cứ lấy”* (St 14,21); nghĩa là trách nhiệm của chúng ta là phải nỗ lực để các học sinh được rỗi linh hồn. Đàng khác, cũng chính vì mục đích này mà Anh [Chị] Em đã cam kết hướng dẫn và dạy dỗ các em. Hãy nói thêm điều Chúa Giêsu Kitô đã nói về đàn chiên được Người làm Chủ Chăn và cứu độ: *“Tôi đến để cho chiên được sống và sống dồi dào”* (Ga 10,10); bởi vì lòng nhiệt thành nồng nàn lo cho phần rỗi linh hồn của những trẻ mà Anh [Chị] Em dạy dỗ, phải khiến Anh [Chị] Em cố gắng và hy sinh cả cuộc đời, hầu cung cấp cho chúng một nền giáo dục Kitô giáo, cho chúng hưởng cuộc sống ân sủng ở đời này, và sự sống vĩnh cửu ở đời sau.

Solomon asks the Lord for wisdom to rule His people and to know the difference between right and wrong. The Lord promises that He will give him the wisdom he asked for and the wealth and fame he did not ask for. We all need God's wisdom, an understanding heart as Solomon

describes it. Whether it is leading people, relationships or work, we need wisdom to navigate through life. Ask for wisdom and God will give it to you. This is a Gospel story for people busy with caring for others. Jesus' desire for peace and quiet was disturbed by the crowds who needed him. This is an image of many parents and people in helping professions. We need rest and time to recharge the energy and love of the heart; but at times the needs of others will take over. Prayer can unite both - the prayer of our action and the prayer of love.

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

**Frère PHILIPPE, Tổng quyền thứ 10
(01/11/1792 – 07/02/1874)**

Brother **PHILIPPE** (1792-1874). In the village of Apinac (Loire), where he was born on November 1st 1792, **Mathieu Bransiet** lived through the period when his parents received 'refractory' priests in secret. He was a pupil of the man who was to become again Brother **LAURE** in 1806 (see p. 59) and he himself joined the novitiate in Lyon in 1809. In 1810 he was among the first Brothers sent to Auray (Morbihan). It was not long until he became Director of the house of Rethel. In Reims, where he was finally professed in 1818, he took charge in the same year of the establishment directed up till then by

Br. **VIVIEN**; he was next sent to Metz to reorganize the Brothers' schools. In 1823, he was put in charge of the important establishment of St. Nicolas-des-Champs in Paris. Elected Assistant at the end of the 1830 Chapter, he involved himself especially in assuring the success of the preparatory novitiate opened at the Mother House in 1835. His election as Superior-General, on November 21st 1838, did not come as any surprise. It was a man of mature years (46) whose experience was both great and diverse, who became head of the Institute. He was to fill this post for 36 years (see his portrait p. 114).

At the Chapter of 1873, Brother **PHILIPPE** had handed in his resignation but it had not been accepted. He died, aged 82, on January 7th 1874. The Chapter convened to name his successor, elected Br. **JEAN-OLYMPE**.

[Lasallian Studies 9, p. 124]

Đức Giáo Hoàng PIO IX
(Giovanni Maria Mastai Ferretti)
(13/05/1792 – 07/02/1878)

Pius IX continued his predilection for the school in Castelgandolfo. Rigault (20) assures us that the Pope enjoyed talking with the Brothers of the school and that he visited the children in class, never leaving without giving them a gift.

In 1853 when the chapel was being built the Brothers asked the Pope for permission to convert the palace atrium into a chapel and he agreed. Today it is still a beautiful place for prayer for the Community and student body.

Another apostolate associated with the Pope was the Vatican “Schola Cantorum” school. Brother Vincenzo, from the school in San Salvatore in Lauro, skillfully became famous quickly (21) because he took the Institute name of Mastai from the Pope’s last name.

A gesture of kindness towards the Institute was the naming of the Benedictine cardinal Juan Bautista Pitra as Protector of the Institute. He was distinguished by his zeal, character, learning and virtue and he had been a disciple of Dom Gueranger.

Much has been said about the friendship between Pius IX and Brother Philip, Superior General. The pontificate of Pius IX lasted 31 years and Brother Philip was Superior for 36 years.

There are several anecdotes about this friendship.

One example is that of a general audience in 1862. In front of the large multitude the Pope asked Brother Philip:

- *“Brother Philip, where will we find bread to feed so many people?”*

Brother Philip, who had brought the donations from the Brothers’ schools throughout the world, responded:

- *“Holy Father, the Brothers and students throughout the world have collected this small help for Your Holiness”.*

Also, perhaps in the very same papal audience, it is told that the Pope asked Brother Philip:

- *“How old are you, Brother Philip?”*

- *“Brother Philip is the same age as Your Holiness”.*

The two of them knew very well that they were both born in 1792.

In the same or in another audience the Pope said as he was pointing to Brother Philip:

- *“This is Brother Philip who is known throughout the world ...”*.

Brother Philip underscored the Pontiffs witty remark with:

- *“And also in Madagascar since yesterday where the Brothers have founded a Community”*.

A year before his death in 1874, Brother Philip was fortunate to hear the Pope proclaim the heroism of the virtues of the Venerable John Baptist de La Salle.

Pius IX a few months before his death in 1878, told the Brothers: “At least you, Brothers of the Christian Schools, you who love your Holy Father and desire to console him in his pain, be solicitous about saving the souls of common children, the children of workers. These children will be the ones who will begin the regeneration of society”.

(20) **Rigault**, *op. cit*, VI, 78.

(21) **S. Gallego**, *Sembraron con Amor*, 194.

034. Frère CONSTANTIN-VITAL (05/08/1882 – 07/02/1906)

Anh Hippolite-Marie Scoazec sinh ngày 05/08/1882 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Quimper với tên Dòng là Frère CONSTANTIN-VITAL.

- Đến Việt Nam năm 1907. Rời Việt Nam năm 1908.

Frère CONSTANTIN-VITAL qua đời ngày 07/02/1909 khi chỉ mới 24 tuổi. An táng tại Pháp.

**056. Frère DIZIER-MARIE
(02/02/1880 – 07/02/1924)**

Anh Yves-Marie Corvez sinh ngày 02/02/1880 tại Pháp. Nhận Áo Dòng tại Tập viện Quimper với tên Dòng là Frère DIZIER-MARIE.

- Đến Việt Nam năm 1903. Rời nhiệm vụ Hiệu Trưởng trường Pellerin để sang dạy tại trường Saint Pierre, Battambang năm 1910. Rời Việt Nam năm 1919.

Frère DIZIER-MARIE qua đời ngày 07/02/1924, hưởng dương 44 tuổi. An táng tại Pháp.

**080. Frère JOSEPH-THI Lê Huề
(26/03/1905 – 07/02/1976)**

Anh Joseph Lê Huề sinh ngày 26/03/1905 tại Cổ Vưu, Quảng Trị. Con ông André Thuận và bà Rose Ới.

Vào Sơ Tập Viện Huế ngày 04/08/1922. Vào Tập Viện Huế ngày 26/06/1924 và nhận Áo Dòng ngày 15/08/1924 (đoàn 35) với tên Dòng là Frère JOSEPH-THI. Khấn lần đầu ngày 15/08/1925 tại Huế và nhập Học Viện Huế ngày 16/08/1925. Khấn trọn đời năm 1934.

Frère JOSEPH Lê Huê qua đời ngày 07/02/1976 tại Sài Gòn, hưởng thọ 71 tuổi với 52 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang Chí Hòa.

[hình mộ]

**149. Frère SALOMON-MINH Lê Văn Hộ
(24/06/1910 – 07/02/2001)**

Anh Jean-Baptiste Lê Văn Hộ sinh ngày 24/06/1910 tại An Hòa, Tây Ninh. Con ông Paul Lê Văn Quản và bà Marthe Nguyễn Thị Kính.

Vào Sơ Tập Viện Huế ngày 07/08/1925. Vào Tập Viện Huế ngày 24/07/1927 và nhận Áo Dòng ngày 06/10/1927 (đoàn 40) với tên Dòng là Frère SALOMON-MINH. Số Danh bộ là J10169. Khấn lần đầu ngày 07/10/1928 tại Huế và nhập Học Viện Huế cùng ngày, năm 1930 chuyển ra Học Viện Nam Định. Khấn trọn đời ngày 04/02/1935.

- Hiệu Trưởng tiên khởi trường La San Lam Sơn, Ban Mê Thuột (1963).

Frère SALOMON Lê Văn Hộ qua đời ngày 07/02/2001 tại Ban Mê Thuột, hưởng thọ 91 tuổi với 74 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang Ban Mê Thuột.

**174. Frère GENÈS-GÃM Nguyễn Văn Châu
(12/10/1923 – 07/02/2010)**

Anh Jean Nguyễn Văn Châu sinh ngày 12/10/1923 tại Bình Nhâm, Thủ Dầu Một. Con ông Dominique Nguyễn Văn Tấn và bà Anne Nguyễn Thị Trong.

Vào Sơ Tập Viện Nha Trang ngày 01/07/1937. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 25/07/1941 và nhận Áo Dòng ngày 01/02/1942 (đoàn 55) với tên Dòng là Frère GENÈS-GÃM. Số danh bộ là J23163. Khấn lần đầu ngày 02/02/1943 tại Nha Trang và nhập Học Viện Nha Trang ngày 03/02/1943. Khấn trọn đời ngày 06/08/1949 tại Thủ Đức.

Frère GENÈS Nguyễn Văn Châu qua đời ngày 07/02/2010 tại Mai Thôn, hưởng thọ 87 tuổi với 68 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

NHỮNG TÂM TÌNH TRI ÂN ĐỐI VỚI THẦY **ĐÃ KHUẤT**

*Đôi Lời Ngỏ Cùng Sư Huynh Genes và quý Sư Huynh
La San...*

*Được tin thầy đã ra đi
Lòng con se sắt, khổ đau muôn trùng
Nhớ về những tháng ngày xưa
Được thầy dạy dỗ sớm khuya ân cần
Lời thầy mãi vọng tâm can
Cuộc đời Chúa đã tặng ban cho mình
Sống sao cho xứng tình Ngài
Để nơi Thiên Quốc vẫn còn phần ta
Thầy ơi ghi khắc trọn đời
Quyết lòng sống đẹp như gương thầy hiền
Áo Dòng chói toả phúc vinh
Con đường tận hiến vì đoàn trẻ thơ
Con nay cũng sẽ như thầy
Sống đời Thánh hiến trọn hơi cuối cùng
Thầy ơi xin hãy an lòng
Đại thụ thầy vẫn vươn cao trong hồn*

*Dù cho cuộc sống ra sao
Vẫn là trò nhỏ của thầy thân yêu.*

GB. Phạm Minh Mẫn

Quả như lời Thầy đã dạy xưa: “Cuộc đời này là Chúa ân ban cho mỗi chúng ta”. Thật hạnh phúc thay cho tôi vì được may mắn làm người học trò nhỏ của thầy trong những năm tháng ở trường Thánh Giuse Mỹ Tho. Thầy đã nêu gương sáng trong đời sống thánh đức tuyệt vời. Thầy đã sống trọn con đường ơn gọi thật đẹp và gieo nhiều hạt giống tốt nơi những học trò thầy dạy, nơi những nơi thầy đến, nơi nhà Dòng La San thân thương và trong lòng Giáo hội, thân mình Chúa Giêsu Kitô. Xin tri ân thầy kính yêu bằng tấm lòng của người học trò năm xưa đã may mắn nhận ơn nghĩa dạt dào của thầy để có thể vững vàng trên con đường ơn gọi tận hiến mục tử hôm nay. Xin chúc mừng sinh nhật hồng phúc của thầy nơi quê hương Thiên Quốc đời đời. Và thầy mến thương ơi, xin hẹn gặp nhau vào một ngày gần nhất bên Nhan thánh Người.

Tôi cũng xin gửi lời tri ân đến Sư Huynh Giám Tỉnh, quý Sư Huynh của Tỉnh Dòng La San Việt Nam, quý ân nhân, bác sĩ và mọi người đã chăm lo cho những năm tháng cuối đời của thầy Genes kính yêu và bên cạnh thầy trong giờ phút tiễn biệt. Xin Chúa trả công bội hậu và cũng nguyện xin chúc quý Tỉnh Dòng ngày càng phát triển ơn gọi. Đặc biệt xin hiệp nguyện cùng thầy và muôn người cầu chúc các Sư Huynh trẻ luôn sống trung kiên vững vàng trong ơn gọi La San đẹp và trung thành với tấm áo Dòng thiêng liêng như gương sáng của Sư huynh Genes đã để lại cho quý Tỉnh Dòng.

GB. Phạm Minh Mẫn

197. Frère BASILE-AN
Raymond Alexandre Bazillio
(05/09/1928 – 07/02/2017)

Anh Alexandre Bazillio Raymond sinh ngày 05/09/1928 tại Sài Gòn. Con ông Alexandre René và bà Nguyễn Thị Nở.

Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 15/08/1956 và nhận Áo Dòng ngày 07/12/1956 (đoàn 72) với tên Dòng là Frère BASILE-AN. Số Danh bộ là J28163. Khấn lần đầu ngày 15/08/1958 tại Nha Trang và nhập Học Viện Nha Trang cùng ngày. Khấn trọn đời ngày 14/05/1963.

Frère BASILE Raymond Alexandre Bazillio qua đời ngày 07/02/2017 tại Pháp, hưởng thọ 89 tuổi với 61 năm trong Dòng. An táng tại Pháp.

Ngày 8 Tháng 2

Ngày 8/2/2026

CHÚA NHẬT V THƯỜNG NIÊN

Năm A

Is 58,7-10

1Cr 2,1-5

Mt 5,13-16

14”Chính anh em là ánh sáng cho trần gian. Một thành xây trên núi không tài nào che giấu được. Cũng chẳng có ai thấp đèn rồi lại để dưới cái thùng, nhưng đặt trên đế, và đèn soi chiếu cho mọi người trong nhà.” (Mt 5,14-15)

Bài Suy Gẫm số 197. Điểm 2: Người Thầy Phải Làm Cho Học Sinh Thưởng Thức Và Thực Hành Những Phương Châm Của Tin Mừng.

Muốn được rỗi linh hồn, mà chỉ học biết các chân lý Kitô giáo có tính lý thuyết suông, thì chưa đủ; bởi như chúng ta đã nói, “*đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết*” (Gc 2,17), nghĩa là đức tin giống như một cái xác không hồn, và do đó, nó không đủ để giúp chúng ta được cứu rỗi.

Vậy, truyền đạt cho con trẻ khoa Kitô học và dạy cho chúng các mâu nhiệm và chân lý lý thuyết của đạo chúng ta, thì chưa đủ; Anh [Chị] Em còn phải dạy chúng các phương châm thực tế, rải rác khắp sách Tin Mừng. Nhưng vì tâm trí của trẻ chưa được tập luyện đầy đủ, để có thể tự nghĩ ra các phương châm và đem chúng ra thực hành, Anh [Chị] Em phải đóng vai thiên thần hữu hình bên cạnh con trẻ, hầu thực hiện hai điều sau đây: 1°) Làm cho trẻ hiểu các phương châm, y như đã được trình bày trong

sách Tin Mừng; 2°) Điều khiển bước đi của trẻ trên con đường đưa đến việc thực hành những phương châm này.

Cho nên con trẻ cần nhờ những thiên thần hữu hình, biết đem cả lời giảng dạy lẫn gương sáng, mà khích lệ chúng thường thức và thực hành các phương châm của Tin Mừng, với mong muốn qua hai động tác ấy, các phương châm thánh thiện này có thể gây nên ấn tượng sâu đậm trong tâm trí của con trẻ vậy.

Anh [Chị] Em phải đóng vai trò như vậy đối với học sinh của mình. Anh [Chị] Em có bổn phận làm cho con trẻ những gì các thiên thần bản mệnh đã làm cho Anh [Chị] Em, tức là giúp chúng thực hành các phương châm của Tin Mừng, cung cấp cho chúng những phương cách dễ và hợp với lứa tuổi, để chúng quen dần trong thời thơ ấu, rồi khi lớn lên, chúng có thể lập thành tập quán và không mấy vất vả thực hành các điều ấy.

Saint Matthew's Gospel declares: "You are the salt of the earth." You are precious. You are that light. You have a special gift within you that can preserve life, that can enhance those around you, that can season the souls of those you come in daily contact. Be convinced that you are that salt. How uplifting it is when Jesus says "You are the light of the world." Be that beacon of light for others, don't hide that light or be ashamed to let that light shine through you for the benefit of everyone. Don't say you can't or you won't or get someone else, you are that light for Christ. The world needs light today more so than ever. Let your light shine "in the sight of men so that,

seeing your good works they will give praise to your Father in heaven.” Christ is our light. Let us be shining lights today for Christ for others. “Young people need the light of watchful guides to lead them on the path of salvation.” (Med 197.3)

Br. TOM WALSH FSC, Ireland.

024. Frère CÉLÉRIN-MARIE
(05/02/1864 – 08/02/1901)

Anh Émile-Jean Dépincé sinh ngày 05/02/1864 tại Pháp.
Nhận Áo Dòng tại Tập viện Nantes với tên Dòng là Frère CÉLÉRIN-MARIE.

- Đến Việt Nam năm 1895. Rời Việt Nam năm 1900.

Frère CÉLÉRIN-MARIE qua đời ngày 08/02/1901 tại Pháp khi mới 37 tuổi.

Ngày 9 Tháng 2

Ngày 9/2/2026

Thứ Hai sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 8,1-7.9-13

Mc 6,53-56

⁵⁶ *Người đi tới đâu, vào làng mạc, thành thị hay thôn xóm nào, người ta cũng đặt kẻ ốm đau ở ngoài đường ngoài chợ, và xin Người cho họ ít là được chạm đến tua áo choàng của Người; và bất cứ ai chạm đến, thì đều được khỏi. (Mc 6,56)*

Bài Suy Gẫm số 196. Điểm 3: Người Thầy Kitô Hữu Phải Hiệp Thông Với Cách Nhìn Của Chúa Giêsu Kitô.

Để chu toàn thừa tác vụ, nếu Anh [Chị] Em làm đúng chức năng đối với các học sinh, nếu Anh [Chị] Em chỉ noi theo bề ngoài của Chúa Giêsu Kitô, trong cách Người hoá cái các tâm hồn, thì chưa đủ, trừ phi Anh [Chị] Em cũng có những quan điểm và cùng ý hướng như Người. Như chính Người đã nói, Người đến thế gian “*để cho chiêm được sống và sống dồi dào*” (Ga 10,10). Đây là lý do tại sao Người nói ở một nơi khác, rằng “*Lời Thầy nói với anh em là thần khí và là sự sống*” (Ga 6,63), nghĩa là lời nói ấy ban sự sống thật, tức sự sống của linh hồn, cho những ai lắng nghe, và sau khi đã thuận lòng nghe, thì đem ra thực hiện với tình yêu thương.

Đây cũng phải là ý hướng của Anh [Chị] Em, khi dạy dỗ học trò, sao cho chúng sống một đời sống Kitô hữu; và lời

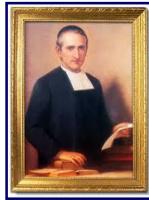
của Anh [Chị] Em phải là thần khí và sự sống đối với chúng: 1°) Bởi vì những lời ấy sẽ xuất phát từ “*Thánh Thần Thiên Chúa ngự trong anh em*” (1Cr 3,16); 2°) Bởi vì các lời ấy tạo nên tinh thần Kitô giáo nơi các học trò của Anh [Chị] Em, và vì một khi có được tinh thần này, tức là chính tinh thần của Chúa Giêsu Kitô, các em sẽ sống đời sống thật, một đời sống rất ích lợi cho con người, bởi lẽ nó chắc chắn dẫn đến đời sống vĩnh cửu.

Đối với các học sinh, Anh [Chị] Em phải cẩn trọng để không có quan điểm phàm tục nào, cũng đừng khoe khoang về những chuyện mình đã làm; vì đó là hai điều có thể làm hư hỏng mọi thứ tốt lành, trong khi Anh [Chị] Em làm tròn chức năng. “*Thật vậy, ... bạn có gì mà bạn đã không nhận lãnh? Nếu đã nhận lãnh, tại sao lại vênh vang như thể đã không nhận lãnh?*” (1Cr 4,7) Vậy khi công tác, Anh [Chị] Em hãy có những ý hướng thật trong suốt, như chính những ý hướng của Chúa Giêsu Kitô vậy; bằng cách đó, Anh [Chị] Em sẽ thu hút ân sủng và sự chúc lành của Người xuống trên cá nhân và trên công việc của Anh [Chị] Em.

The kingdom was strong. Solomon had been chosen by his father to rule. His rivals were killed. Peace was at hand. The new king at first remained faithful. Like David, he remembered how small a man is in comparison with God. Later Solomon consumed by power, drifted away from Yahweh, Something was missing that the people had long awaited. The house of the Lord. A place of worship. It took years and much expense. Solomon built

a great temple and called humbly upon God to dwell within it. The stones given to Moses were placed under the angel's wings. Here the people gathered to pray, sacrifice, and sometimes shout for joy. The rituals recalled God's covenant and boundless love. When the temple was destroyed by their enemies, they grieved. Sick people can recognize goodness and sincerity when they see it. Maybe that's why they went in crowds to see and meet Jesus, as well as hoping for a cure. Something of the divine went out from him, something that can lift us to hope and courage in bad times. In prayer we bring that 'sick' side and weak side of ourselves to God, knowing it is never untouched by our prayer.

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Thánh Sứ Huynh Miguel Febres

Tiểu sử: Xem PHỤNG VỤ RIÊNG DÒNG LA SAN tr. 35-37.

Crippled from birth but at the age of five mysteriously took his first steps. His family were synonymous with Ecuadorian politics and opposed his religious vocation. He was the first Ecuadorian De La Salle brother. A renowned linguist who publishing many Spanish texts that were accepted as standard text in various countries.

Saint Miguel was an international scholar, researcher, formation director, scholar, teacher and devoted religious. Loved to prepare young children for their First Holy Communion and had an intense devotion to the Sacred Heart of Jesus and the Blessed Virgin. Many schools for the poor were accredited as Miguel Schools. I had the pleasure to attend the canonisation of Br. Miguel in Rome on the 21 of October 1984, it was a really wonderful occasion. "In the light of faith you see things quite differently." (Letter 118 - to a laywoman)

Br. TOM WALSH FSC, Ireland.

037. Frère BÉNILDE-HENRI (17/06/1840 – 09/02/1909)

Anh François Dubois sinh ngày 17/06/1840 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Paris với tên Dòng là Frère BÉNILDE-HENRI.

- Đến Việt Nam lần đầu ngày 04/05/1868. Hiệu Phó Collège Adran, Sài Gòn từ 1868-1875. Rời Việt Nam năm 1875.
- Qua Việt Nam lần hai năm 1876. Hiệu Trưởng trường ở Mỹ Tho từ 1876-1881. Rời Việt Nam năm 1881.

Frère BÉNILDE-HENRI qua đời tại Port-Said ngày 09/02/1909, hưởng thọ 69 tuổi. An táng tại Pháp.

Ngày 10 Tháng 2

Ngày 10/2/2026

Thứ Ba sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 8,22-23.27-30

Mc 7,1-13

⁶ Người trả lời họ: “Ngôn sứ I-sai-a thật đã nói tiên tri rất đúng về các ông là những kẻ đạo đức giả, khi viết rằng: Dân này tôn kính Ta bằng môi bằng miệng, còn lòng chúng thì lại xa Ta.” (Mc 7,6)

Bài Suy Gẫm số 196. Điểm 2: Người Thầy Kitô Hữu Phải Noi gương Chúa Giêsu Kitô.

Chúa Giêsu Kitô đã nói với các thánh Tông đồ: “*Thầy đã nêu gương cho anh em, để anh em cũng làm như Thầy đã làm cho anh em*” (Ga 13,15). Người đã muốn các Tông đồ đồng hành với Người trong tất cả những cuộc hoán cải Người thực hiện, để sau khi thấy cách Người hành động, họ có thể tu chỉnh và phỏng theo cách xử sự của Người, trong tất cả những gì họ sẽ phải làm để đem các linh hồn về cho Thiên Chúa.

Đó là điều mà Anh [Chị] Em cũng phải noi theo, – Anh [Chị] Em vốn là những người đã được Chúa Giêsu Kitô chọn giữa bao người khác, để “*được cộng tác với Thiên Chúa*” (2Cr 6,1) trong việc cứu rỗi các linh hồn. Khi đọc Tin Mừng, Anh [Chị] Em phải học cách Chúa Giêsu đã xử sự, và các phương tiện mà Người đã dùng để khuyến dụ những đồ đệ thực hành các chân lý Phúc Âm: khi thì Người đề nghị các môn đệ phải xem tất cả những gì thế

gian chê ghét, như sự nghèo khó, sự nhục mạ, sự xúc phạm, sự vu khống, ... là hạnh phúc, và phải *“vui mừng hơn hở ... khi bị người ta sỉ vả ... bách hại vì sống công chính”* (Mt 5,10-12); khi thì Người khiến họ phải ghê tởm các tội lỗi mà người ta có thói quen mắc phạm; khi khác, Người đề nghị các nhân đức cho họ thực hành, như là sự hiền từ, đức khiêm nhường, và các nhân đức khác. Khi khác nữa, Người cho họ biết rằng *“nếu họ không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Phariseu”* – hạng người chỉ chú trọng bề ngoài, – *“thì sẽ chẳng được vào Nước Trời”* (Mt 5,20). Sau cùng, Người muốn họ tưởng tượng những kẻ giàu sang và những người đã hưởng lạc thú ở đời, như là kẻ bất hạnh.

Trên đây là những lời thực hành, và tất cả những điều khác nữa, của Chúa Giêsu Kitô, mà Anh [Chị] Em phải dựa theo để dạy cho giới trẻ có đạo đã được giao phó cho Anh [Chị] Em.

Sometimes our traditions hinder us from seeing things clearly and from obeying the Law of God. In addition, we fail to see things from another perspective making us quick to judge just because we do not realize that others also have another way of living their lives, different from us because they have their own culture. Our cultures and traditions should not be an issue for strife between communities, rather these should be used to manifest love for our own and others. With this in mind, how might we evaluate or better our traditions through God's word? In this Gospel today, the Pharisees criticized Jesus

and his disciples because they ate their meals with unclean hands. It was a custom for all Jews to carefully wash their hands and thus purify themselves before eating. They also had many other purification rituals. What is the relationship you wish to have with Jesus? Is a superficial relationship with Jesus all you want or do you desire a deeper and more intimate relationship with Him? Jesus wants all of us: mind, body, and soul! Jesus is always waiting for us to take another step towards him. He patiently and lovingly waits for us! Today take one or more steps toward Jesus. Jesus is waiting to embrace you!

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

**Đức Giáo Hoàng PIO XI (Achille Ratti)
(31/05/1857 – 10/02/1939)**

On April 26, 1923 the 34th General Chapter opened in which Brother Imier of Jesus submitted his resignation. A few days before, on April 17, 1923, Pius XI had sent a letter expressing his wish that the Institute open itself to the teaching of classical languages. Because of this letter the Institute became entrenched in a matter which had caused a lot of tension in some regions.

The year 1923 was also the year when the Pope authorized the incorporation of the Institute of the

Franciscans of Charity of Menacor into our Institute. This was a small congregation that had various apostolates in Majorca.

On October 26, 1923 Pius XI beatified Brother Solomon, formerly Nicholas Leclercq, in a group of 196 martyrs of the French Revolution.

January 6, 1928, saw the Pope proclaim the heroism of the virtues of Brother Benilde and in his speech he spoke about the “terrible cotidiano”, alluding to the monotonous and simple life of daily labor.

Pius XI promoted mission work in particular and he asked for special effort in this area. In 1928, the year Brother Allais Charles died, the Institute responded to the Pontiff’s request with a special interest in mission countries (24).

(24) *Circular 266*, 31, 32.

Ngày 11 Tháng 2

Ngày 11/2/2026

Đức Mẹ Lộ Đức

Is 66,10-14c

Ga 2,1-11

³ Khi thấy thiếu rượu, thân mẫu Đức Giê-su nói với Người: “Họ hết rượu rồi.” ⁴ Đức Giê-su đáp: “Thưa bà, chuyện đó can gì đến bà và tôi? Giờ của tôi chưa đến.” (Ga 2,3-4)

Bài Suy Gẫm số 8. Điểm 3: Chính Xác Về Thời Gian.

Còn một điều liên quan đến tính chính xác phải có trong vâng phục, mà chúng ta phải chú ý, đó là thời gian. Vì để vâng lời tốt, chúng ta phải thi hành vào thời điểm được chỉ định, không trước, cũng không sau; vì sự chính xác về thời gian cũng cần thiết để cho việc vâng phục được toàn hảo, giống như sự chính xác về nội dung và về cách thức thi hành. Đây là điều mà Chúa Giêsu đã chứng tỏ qua cách cư xử, cũng là điều mà các người phục vụ trong tiệc cưới đã thể hiện. Thật vậy, Chúa Giêsu đã cho thấy, qua đoạn Tin Mừng này, là Người chỉ muốn làm phép lạ đó đúng vào lúc mà Cha Người ấn định, khi Người thưa với mẹ mình rằng “*giờ của Người*” – nghĩa là giờ làm phép lạ – “*chưa đến*” (Ga 2,4b). Các gia nhân đã đổ nước đầy các chum, theo lệnh của Chúa Giêsu; rồi họ múc nước đã biến thành rượu và mang lên cho vị chủ tiệc nếm, ngay khi Thiên Chúa ra lệnh cho họ.

Anh [Chị] Em hãy có sự chính xác như vậy, mỗi khi người ta truyền cho Anh [Chị] Em một lệnh, vì Thiên Chúa muốn điều lệnh đã truyền vào thời điểm cố định, chứ không phải vào một lúc khác do Anh [Chị] Em tự ý chọn. Chẳng hạn, Anh [Chị] Em rung chuông đọc kinh trễ, hay Anh [Chị] Em đến sau khi giờ kinh đã bắt đầu, hoặc Anh [Chị] Em thức dậy sớm hơn giờ ấn định, là Anh [Chị] Em không thực thi chính xác đức vâng phục, vì Anh [Chị] Em không thực hiện công việc đúng vào thời điểm được ấn định rõ cho Anh [Chị] Em; và khi đó, coi như Anh [Chị] Em không tuân thủ đúng phép tắc, vì yếu tố thời gian cấu thành đức vâng lời chính xác và đúng giờ.

What is the story of Our Lady of Lourdes? Bernadette Soubirous was born on the 7th of January 1844 into a poor family in Lourdes, in France. She was the eldest of nine children. In 1858 Bernadette witnessed a total of seventeen apparitions of Our Lady. She was illiterate and found it hard to express herself. Many refused to believe her and others ridiculed her and when the local priest demanded she ask the Lady what her name was, Bernadette returned to tell him the Lady said "She was the Immaculate Conception." The message of Lourdes was: "Penance! Penance! Penance! Pray to God for sinners" Our lady asked Bernadette to tell the people to build her a church and the Basilica of the Immaculate Conception was constructed. A total of seventy miraculous healings have been recognised at Lourdes since 1858. Lourdes is a great Marian pilgrimage site for the sick, millions visit it annually. Bernadette died on the

16th of April 1879 her body has remained internally incorruptible. "Take even more care of the education of the young people entrusted to you than if they were the children of a king." (Med 133.2)

Br. TOM WALSH FSC, Ireland.

Ngày 12 Tháng 2

Ngày 12/2/2026

Thứ Năm sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 11,4-13

Mc 7,24-30

²⁹ Người nói với bà: “Vì bà nói thế, nên bà cứ về đi, quỷ đã xuất khỏi con gái bà rồi.” ³⁰ Về đến nhà, bà thấy đứa trẻ nằm trên giường, và quỷ đã xuất khỏi. (Mc 7,29-30)

Bài Suy Gẫm số 38. Điểm 2: Phải Cầu Nguyện Với Đức Tin Và Niềm Cậy Trông.

Trong sách Tin Mừng, Chúa Giêsu Kitô đưa ra hai lý do khiến cho sự cầu nguyện được hữu hiệu. Lý do thứ nhất là chúng ta phải có đức tin và niềm cậy trông khi cầu nguyện. Chúa Giêsu Kitô nói: “*Tất cả những gì anh em lẩy lòng tin mà xin khi cầu nguyện, thì anh em sẽ được*” (Mt 21,22). Thiên Chúa nói “*tất cả*”, tức là một cách đại trà, không miễn trừ gì cả. Ai dám chắc đức tin hiệu nghiệm, đến nỗi chắc chắn ban cho ta tất cả những gì ta cầu xin cùng Thiên Chúa, nếu như Con Thiên Chúa, – là hiện thân của chân lý, – đã không bảo đảm với chúng ta? Không những Người cho Anh [Chị] Em biết điều ấy qua lời nói, mà Người còn nêu ví dụ, qua người phụ nữ Canaan; bà này đã thiết tha cầu xin và nài van Người giải thoát con gái của bà đang bị quỷ ám; bà xứng đáng được Chúa Giêsu Kitô nhận lời, chỉ vì bà đã tin. “*Này bà, lòng tin của bà mạnh thật. Bà muốn sao thì sẽ được vậy*” (Mt 15,28).

Anh [Chị] Em hãy xác tín rằng Thiên Chúa vẫn một lòng, không từ chối Anh [Chị] Em bất cứ điều gì mà Anh [Chị] Em cầu xin Người, với lòng tin và niềm cậy trông vào tình lân tuất của Người.

In this sudden and ignominious end to Solomon's story, we learn that he had a huge harem and allowed them to turn his heart away to their peoples' gods. It's simple and sad (for a man who should have known better). We learn that sin has incredible consequences, but we're also reminded to be very watchful of our own weaknesses and temptations. The Gospel presents the woman with deep faith. She gives us an example on how to pray like a trusting child. Though her child is not around, it is not a hindrance for Jesus to heal her. This is one of those instances that a foreigner's faith was recognized by Jesus. Where does your faith stand?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

009. Frère IBONDIUS (20/03/1832 – 12/02/1877)

Anh Jean-Baptiste Auréjea sinh ngày 20/03/1832 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Rodez với tên Dòng là Frère IBONDIUS.

- Đến Việt Nam ngày 23/02/1867. Dạy tại trường ở Mỹ Tho từ 01/03/1867-1877.

Lên tàu trở về Pháp ngày 25/01/1877. Do bệnh tình rất nặng vì thiếu máu và vì không chịu nổi sự nhọc nhằn của

chuyến vượt biển, Frère IBONDIUS đã qua đời ngày 12/02/1877 tại vùng biển Địa Trung Hải ngang với đảo quốc Sardaigne, hưởng dương 45 tuổi. Tin buồn về đến Sài Gòn vào ngày 01/05/1877.

Ngày 13 Tháng 2

Ngày 13/2/2026

Thứ Sáu sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 11,29-32; 12,19

Mc 7,31-37

³³ Người kéo riêng anh ta ra khỏi đám đông, đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nhỏ nước miếng mà bôi vào lưỡi anh. ³⁴ Rồi Người ngược mắt lên trời, thở dài và nói: “Ép-pha-tha”, nghĩa là: hãy mở ra! ³⁵ Lập tức tai anh ta mở ra, lưỡi như hết bị buộc lại. Anh ta nói được rõ ràng. (Mc 7,33-35)

Bài Suy Gẫm số 64. Điểm 1: Có Ba Loại Người Điếc Về Phương Diện Thiên Liêng.

Theo bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu chữa lành một người vừa điếc vừa câm. Đối với chúng ta, người này tượng trưng cho ba hạng người điếc, mà đôi khi chúng ta gặp trong các cộng đoàn. Đầu tiên là những kẻ điếc trước sự gọi hứng của Thiên Chúa: hoặc Thiên Chúa thúc giục họ trung thành tuân thủ Luật Dòng, là cách duy nhất để duy trì ơn sủng trong bậc sống của họ; hoặc là Thiên Chúa khiến kẻ ấy thực hiện một số hành động đặc biệt mà Người yêu cầu. Loại điếc thứ hai là những kẻ làm ngơ trước tiếng nói của các Bè trên: mà đức vâng lời là yếu tố hữu hiệu nhất để thu hút những ơn thông thường hay đặc biệt đổ xuống cộng đoàn; đức vâng lời cũng là trợ lực tốt nhất gìn giữ cộng đoàn ấy trong ân nghĩa Thiên Chúa; nên nếu chúng ta không ra sức chữa trị trước, loại điếc này

hầu như sẽ luôn luôn trở thành nan y. Loại điếc thứ ba gồm những kẻ không chịu nghe nói về Thiên Chúa, hoặc không thưởng thức Lời Người, khi đọc sách Kinh Thánh hay các sách đạo đức. Điều này khiến họ không bao giờ hiến mình trọn vẹn cho Thiên Chúa, bởi thông thường, thì việc đọc các sách thánh hay sách đạo đức, giúp chúng ta được thấm nhuần tinh thần của Người.

Đấng Cứu Chuộc đã trả giá đắt biết bao, để chữa các loại bệnh điếc này! Đó là do Người không tìm thấy nơi những kẻ bị nhiễm bệnh, cái ân sủng dịu dàng của Người. Người buộc phải *“kéo riêng họ ra khỏi đám đông”*, – vì chỉ ở trong nơi ẩn dật, họ mới sẵn sàng lắng nghe tiếng Thiên Chúa. *“Rồi Chúa Giêsu ngước mắt lên trời, thở dài, ... đặt ngón tay vào lỗ tai anh, và nói: ‘Épphatha’, nghĩa là: hãy mở ra”* (Mc 7,33.34). Ôi! Thật khó chữa cho linh hồn biết bao, khi bệnh điếc này đã thành thâm căn cố đế!

Today's story from the Gospel of Mark really puts things into perspective. With just the touch of his hand, Jesus cures a man of his deafness and speech impediment and gives him a whole new life. The story reminds us of how much of an impact Christ can have on our lives. We may not even realize the tiny blessings that he sends us each day or the little miracles that he works in our lives. May be it's as simple as a sweet note from a friend, an unexpected promotion in work or the reward one gets through hardships. Trust in God and have faith and he will answer all our prayers.

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Chân Phước Sư Huynh James Miller

2Tm 2,8-13; 3,10-12

Mt 10,28-33

Tiểu sử: Xem PHỤNG VỤ RIÊNG DÒNG LA SAN tr. 56-59.

This Brother of the Christian Schools was martyred on February 13, 1982, at the age of 37, in Huehuetenango, Guatemala.

Brother James was born into a family of farmers near Stevens Point, Wisconsin, USA, on September 21, 1944. He attended grammar school and then went to Pacelli High School in the city of Stevens Point, where he met the Brothers for the first time. In September 1959 he entered the Juniorate in the state of Missouri. After three years there, he was admitted into the Postulancy program and then entered the Novitiate in August 1962, when he took the habit of the Brothers and the religious name Brother Leo William. Later, like so many other Brothers, he went back to using his baptismal name.

**108. Frère ERNEST-HOAN Uông Văn Côn
(04/07/1919 – 13/02/1984)**

Anh Dominique Uông Văn Côn sinh ngày 04/07/1919 tại Đan Tràng, Hưng Yên. Con ông Dominique Trác và bà Marie Tiếu.

Vào Sơ Tập Viện Huế ngày 01/07/1934. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 16/07/1937 và nhận Áo Dòng ngày 01/02/1938 (đoàn 51) với tên Dòng là Frère ERNEST-HOAN. Khấn lần đầu ngày 01/02/1939 tại Nha Trang và nhập Học Viện Huế ngày 03/02/1939. Khấn trọn đời năm 1945.

Frère ERNEST Uông Văn Côn qua đời ngày 13/02/1984 tại Sài Gòn, hưởng thọ 65 tuổi với 46 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

A l'occasion de l'Anniversaire de la mort du Fr. ERNEST CON un de ses anciens élèves nous envoie cette poesie.

Bản hoàn được tin
Giã từ coi thế
Người thăm vô kể
Vinh yên ra đi...
-- Frere có biết gì ?
Sau hơi thở cuối ?

Này bạn, này con,
Này tro, yêu mến
Lặng thăm nguyện khấn
Lệ ướt trao dâng
Đau xót ngập lòng
Thương Frere bao xiết
-- Thế là vĩnh biệt
Vĩnh biệt ngập thu
Frere ơi ! Frere ơi !...

Nhớ về chuyện cũ
Frere đến thăm tôi
Đầu Xuân Giáp Tý
Lời chúc ý nhị
Thực đẹp muôn bề

Thế rồi, tịen thế,
Tôi chúc mừng Frere
May mắn muôn bề
Đầy ơn Cửu Chuộc.

Tình cảm mến thuộc
Frere lại đến thăm
Bạn nên không gặp
Hối tiếc vô song ! ...

Giờ đây ngập lòng
Trần đầy yêu mến
Mai-Thôn lại đẹp
Đau xót thăm Frere
Frere ơi có nghe ?
Tìm tôi ri mau
Bao thực hỏi chào ?
Khi Frere đi, đến ?
Con cháu...Con cháu

Mới buổi Xuân đầu
Sao Frere lại với
Trở gót quay đi ?
Con trẻ biết chi
Frere về cùng Chùa
Thực tế ran rứa
Giọt lệ tuôn rơi
Mai-Thôn chờ đợi
Ôm cá hình hạp
Frere ơi ! Frere ơi !

Thanh-Thái
Thuy Liên đề bút.

Ngày 14 Tháng 2

Ngày 14/2/2026

Thứ Bảy sau Chúa Nhật V Thường Niên

1V 12,26-32; 13,33-34

Mc 8,1-10

¹ Trong những ngày ấy, có rất đông dân chúng, và họ không có gì ăn, nên Đức Giê-su gọi các môn đệ lại mà nói: ² “Thầy chạnh lòng thương dân chúng, vì họ ở luôn với Thầy đã ba ngày rồi mà không có gì ăn! (Mc 8,1-2)

Bài Suy Gẫm số 59. Điểm 3: Chúng Ta Phải Trông Cậy Vào Lòng Nhân Từ Của Thiên Chúa.

Hãy khâm phục lòng nhân từ của Chúa Giêsu Kitô đối với những kẻ theo Người. Người nói: “*Ta chạnh lòng thương dân này*” (Mc 8,2), và Người làm một phép lạ để nuôi tất cả, hóa bảy cái bánh ra nhiều, đến nỗi sau khi tất cả đã ăn no nê, còn dư lại rất nhiều (Mc 8,8). Với dân Do Thái, cũng vậy: “*Bốn mươi năm trường trong sa mạc, có Ngài nuôi dưỡng, nào họ thiếu thốn chi*” (Nkm 9,21), – không một người dân nào phải bỏ tí công sức để tự cấp dưỡng cho nhu cầu bản thân.

Thiên Chúa sẽ cung cấp tất cả những gì Anh [Chị] Em cần, nếu Anh [Chị] Em chỉ lo việc thánh hóa bản thân và làm tốt các bổn phận của ơn gọi của mình; cũng với ý đó, Người đã nói với thánh Catarina thành Sienna rằng, ‘Bà hãy nghĩ đến Người và Người sẽ nghĩ đến Bà’.

Thiên Chúa, Đấng tạo dựng loài người, đã muốn cho họ có cái cần thiết, và khi họ thiếu phương tiện, thì Người đích thân chu cấp mọi thứ. Trong ơn gọi của mình, Anh [Chị] Em đang làm công việc của Thiên Chúa, hãy tin chắc rằng Người sẽ chăm sóc Anh [Chị] Em rất kỹ, miễn là Anh [Chị] Em trung thành phục vụ Người, và không bỏ sót bất cứ điều gì Người đòi hỏi nơi Anh [Chị] Em.

The first reading tells us that if you cannot trust God in the dark, it simply shows, you don't trust Him at all! But when difficulties come our way, our "trust" level is questioned. This is Faith! This is Trust! All of us are invited to have this dependence and reliance... on the Lord! In the Gospel, Jesus said, "My heart is moved with pity for the crowd..." Can we also say this especially when we see people who are already worn-out? Do we care that many people are troubled emotionally because of our rigidity? Have we experienced a situation where someone has shown compassion on us when we are sick? Have we acknowledged the need for God's compassion?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

155. Frère ÉLIE-HOAN Trần Văn Khoa

(14/12/1916 – 14/02/2003)

Anh Thomas Trần Văn Khoa sinh ngày 14/12/1916 tại Tân Qui, Gia Định. Con ông Joachim Trần Văn Tổ và bà Anne Nguyễn Thị Đăng.

Vào Sơ Tập Viện Huế ngày 26/07/1929. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 21/08/1933 và nhận Áo Dòng ngày 23/01/1934 (đoàn 46) với tên Dòng là Frère ÉLIE-HOAN. Số Danh bộ là J16171. Khấn lần đầu ngày 19/03/1935 tại Nha Trang và nhập Học Viện Huế ngày 20/03/1935. Khấn trọn đời ngày 02/08/1941 tại Đà Lạt.

- Hiệu Trưởng trường La San Đức Minh, Tân Định (1963-1969).

Frère ÉLIE Trần Văn Khoa qua đời ngày 14/02/2003 tại Mai Thôn, hưởng thọ 87 tuổi với 69 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

ĐIỀU VẤN

Bề Trên Élie đáng kính mến,
Trước khi tiễn linh cửu của Bề Trên tới nơi an nghỉ chờ ngày sống lại, con xin được đôi lời ngõ với Bề Trên, vừa để bày tỏ lòng biết ơn của Tỉnh Dòng đối với một người

Anh đã đóng góp nhiều công sức, vừa để nhắc nhở chính mình một gương sáng để khuyên nhủ mình trong đời sống tu trì.

Nói rằng Bề Trên là người đã đóng góp nhiều công sức không phải là quá đáng khi nhắc lại rằng trong nhiều năm, tại nhiều nơi Bề Trên đã được cấp trên tín nhiệm giao cho trọng trách làm Huynh Trưởng Cộng đoàn kiêm chức vụ Hiệu Trưởng:

- Sơ Tập Viện Nha Trang: 1952-1961.

- Trường Tân Định, sau đó đổi tên thành La San Đức Minh: 1963-1973.

- Phó Huynh Trưởng trường Thánh Giuse Mỹ Tho: 1973-1980.

- Cuối cùng là Huynh Trưởng Nhà Hưu Dưỡng La San Mai Thôn: 1989-2000.

Đặc biệt là trong giai đoạn cuối đời, khi tuổi đã cao, sức khỏe suy giảm, Bề Trên vẫn vui vẻ đảm nhận chức vụ Huynh Trưởng Nhà Hưu Dưỡng để chia sẻ gánh nặng với Sư huynh Giám Tỉnh đang trong thời kỳ thiếu nhân sự.

Điều đáng nói là dù trong chức vụ Bề Trên hay chỉ đơn thuần một Sư huynh bề dưới, con người Bề Trên không hề thay đổi.

Về nhân bản, dù ở cương vị nào Bề Trên cũng là một con người điềm đạm, ôn tồn, lịch sự trong lời ăn tiếng nói, nhỏ nhẹ ngay trong cả tiếng cười. Những mỹ từ hòa nhã, tế nhị, nhân hậu để nói về Bề Trên đều đúng.

Về con người tu sĩ, Bề Trên là con người gắn bó với Chúa và với Dòng. Được gửi đi du học rồi lại bị cấp trên gọi về nước sớm, bỏ dở việc học hành, Bề Trên vẫn vui vẻ tuân phục, không trách móc, không cay đắng, nhưng vẫn tận tâm tận lực phục vụ Tỉnh Dòng mà không bao giờ nhắc lại chuyện quá khứ... Ở tuổi gần chín mươi mà Bề Trên vẫn

còn tự thường huấn, cập nhật kiến thức qua sách báo, hay tạp chí có giá trị.

Trong đời sống kinh nguyện Bề Trên tỏ ra là một tu sĩ mục thước. Hằng tháng, trong thời gian dài làm Huynh Trưởng Nhà Hưu Dưỡng, Bề Trên đều đặn nhắc Sư huynh Giám Tỉnh đến giúp các Sư huynh cao niên tĩnh tâm. Hai tiếng “*chân tu*” dành cho Bề Trên, thật không phải là quá đáng. Lời của Luật Dòng: “*Việc tông đồ đầu tiên của Sư huynh là chứng tá bằng đời sống*” Bề Trên đã chu toàn một cách tuyệt vời. Bề Trên không những đóng góp nhiều “**công sức**”, mà còn nhiều “**công đức**” cho Tỉnh Dòng.

Mơ ước của Bề Trên là “*chết cho mau để không gây phiền hà cho Anh Em*” ắt hẳn đã được Chúa nhậm lời.

Sự ra đi của người thân luôn luôn đem lại sự buồn phiền và luyến tiếc. Ước gì sự luyến tiếc dành cho Bề Trên cũng là sự nhắc nhở Anh Em chúng con sống thế nào để tiếp tục đời sống của một bậc chân tu.

Giờ đây, Bề Trên có thể mượn lời của Thánh Paul mà nói: “*Tôi đã đấu trong cuộc thi đấu cao đẹp, đã chạy hết chặng đường, đã giữ vững niềm tin. Giờ đây tôi chỉ còn đợi vòng hoa dành cho người công chính; Chúa là vị Thẩm phán chí công sẽ trao phần thưởng ấy cho tôi...*” (2 Tm 4: 7-8).

Tỉnh Dòng Việt Nam mất một vị tiền bối, gia đình Bề Trên mất đi một người Anh, người Cậu, người Ông... nhưng tất cả có được thêm một người cầu bầu trước mặt Chúa.

Xin tạm biệt Bề Trên.

Mai Thôn, Thứ Sáu 14/02/2003

Sư huynh Giám Tỉnh - François d'Assise Trần Văn Ánh

Đức Giám Mục PHAOLÔ Nguyễn Văn Hòa, NTLs **(20/07/1931 – 14/02/2017)**

Phaolô **Nguyễn Văn Hòa** sinh ngày 20 tháng 7 năm 1931 tại làng Bồi Kênh (thuộc giáo xứ Bồi Kênh), xã An Lão, huyện Bình Lục, tỉnh Hà Nam, thuộc Tổng giáo phận Hà Nội. Song thân là ông Phêrô Nguyễn Văn Báo và bà Anna Nguyễn Thị Dơi.

Lên 10 tuổi, gia đình cho cậu bé **Nguyễn Văn Hòa** gia nhập Trường Tập địa phận Hà Nội và theo học trường dòng *Puginier*. Năm 1945, cậu tiếp tục con đường tu học, trở thành chủng sinh Tiểu chủng viện Hoàng Nguyên, Hà Đông, sau đó tiếp tục học tại Tiểu chủng viện Piô XII Hà Nội từ năm 1950. **Nguyễn Văn Hòa** chính là nghĩa tử của linh mục **Phêrô Nguyễn Huy Mai**, sau là giám mục chính tòa Giáo phận Ban Mê Thuột.

Năm 1954, **Nguyễn Văn Hòa** di cư vào nam, theo học tại Đại chủng viện Xuân Bích Vĩnh Long. Sau hai năm học triết học, chủng sinh Hòa được gửi sang Trường Truyền giáo Rôma, theo học bậc tiến sĩ thần học và cử nhân thánh nhạc thuộc Học viện Rôma. Ông du học trong khoảng thời gian từ năm 1956 đến năm 1960.

Là một Giám mục người Việt của Giáo hội Công giáo Rôma, đồng thời là một nhạc sĩ nhạc Công giáo. Ngài từng giữ các vị trí Giám mục Chính tòa Giáo phận Phan Thiết và Giáo phận Nha Trang, từ năm 1975 đến năm 2009. Trong Hội đồng Giám mục Việt Nam, ngài từng đảm trách vai trò Phó Chủ tịch Hội đồng các khóa VI và

VII (1995-2001) và Chủ tịch Hội đồng trong các khóa VIII và IX (2001-2007). Khẩu hiệu Giám mục của ngài là: “*Trong Tinh thần và Chân lý-In spiritu et veritate*”.

Ngài là tuyên úy của trường **La San Adran, Đà Lạt**. Ngày 15/10/2005, ngài được Dòng công nhận là Nghĩa Tử La San.

Những ngày cuối đời, giám mục **Nguyễn Văn Hòa** nằm liệt giường và lâm vào tình trạng hôn mê. Ngài qua đời vào ngày 14 tháng 2 năm 2017 tại Tòa giám mục Nha Trang, hưởng thọ 86 tuổi. Giáo hoàng Phanxicô và các Hội đồng Tòa Thánh gửi điện văn phân ưu. Lễ an táng được tổ chức sau đó vào ngày 18 tháng 2, do Hồng y **Phêrô Nguyễn Văn Nhơn**, Tổng giám mục Tổng giáo phận Hà Nội chủ sự. Lễ tang được tổ chức tại Nhà thờ chính tòa Nha Trang, với sự tham gia của Tổng giám mục **Leopoldo Girelli**, Đại diện không thường trú của Tòa Thánh tại Việt Nam, hồng y **Nhơn** và 32 giám mục khác đến từ 26 giáo phận tại Việt Nam, khoảng 500 linh mục và 5.000 giáo dân. Thi hài cố giám mục được an táng trước hang đá Đức Mẹ Lộ Đức, bên phía quảng trường Ave Maria, trong khuôn viên nhà thờ chính tòa Nha Trang.

Ngày 15 Tháng 2

Ngày 15/2/2026

CHÚA NHẬT VI THƯỜNG NIÊN

Năm A

Hc 15,15-20

1Cr 2,6-10

Mt 5,17-37

20 “*Vậy, Thầy bảo cho anh em biết, nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Phariseu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.*” (Mt 5,20)

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 1: Tu Sĩ Hành Động Duy **Chỉ Vì Thiên Chúa.**

Trong Tin Mừng, hôm nay, Chúa Giêsu Kitô nói với các thánh tông đồ của Người rằng nếu các ông “*không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Phariseu thì sẽ chẳng được vào Nước Trời*” (Mt 5,20). Anh [Chị] Em hãy đem lời nói này áp dụng cho mình, và tin chắc rằng Chúa Giêsu nói riêng với Anh [Chị] Em: nếu không có nhiều nhân đức hơn người đời, Anh [Chị] Em sẽ bị án phạt nặng hơn họ vào ngày phán xét. Người thế gian, cũng như người Biệt Phái, bằng lòng với việc giữ đạo qua cái vẻ hiển hiện bên ngoài. Họ dự thánh lễ, nghe giảng, đôi khi đọc kinh Phụng vụ; nhưng họ làm những điều ấy và nhiều việc khác nữa, mà không có tinh thần nội tâm.

Anh [Chị] Em là những người đã dâng mình cho Thiên Chúa, và do vậy, phải hiến cho Người trọn thời gian của đời mình, Anh [Chị] Em cũng phải làm tất cả với tinh thần thờ kính Thiên Chúa, chứ không chỉ làm cho xong phần bề ngoài của những phận vụ gắn liền với ơn gọi Anh

[Chị] Em; vì trong khi loài người ung ý với khía cạnh bên ngoài của các hành động, thì “*Thiên Chúa là Đáng thấu suốt tâm can*” (Rm 8,27) sẽ không kể công sá gì cho họ.

“Man has life and death before him; whichever a man likes better he will be given.” (Ecc. 15:15) In today’s Gospel Saint Matthew portrays simply, clearly, profoundly what life is about. Do we want to be considered the “least” or “be considered great in the kingdom of heaven?” The choice is yours and mine, we have to make up our own minds on what we say, what we do, how we behave in life, how we guide and be role models for others. “By their fruits you shall know them.” The keeping of the Commandments will be our yardstick. We can’t just pick and choose what we like among them. The first three are our attitude towards God and the final seven are our behaviour towards our neighbour. Choose life. Choose right. Choose God as He has chosen You. Be “great” not the “least” in the Kingdom of God as many will look up to you for guidance. “To touch the hearts of your students is the greatest miracle you can perform.” (Med 139.3)

Br. TOM WALSH FSC, Ireland.

164. Frère ANTOINE-HIẾN Nguyễn Bá Lộc (07/10/1944 – 15/02/2006)

Anh Philippe Nguyễn Bá Lộc sinh ngày 07/10/1944 tại Bình Hòa, Gia Định. Con ông Antoine Nguyễn Văn Nhơn và bà Anne Trần Thị Quới.

Vào Sơ Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 27/07/1958. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 01/04/1961 và nhận Áo Dòng ngày 14/08/1961 (đoàn 78) với tên Dòng là Frère ANTOINE-HIẾN. Số Danh bộ là J44085. Khấn lần đầu ngày 01/04/1963 tại Nha Trang và nhập Kinh Viện Đà Lạt ngày 05/04/1963. Khấn trọn đời ngày 30/06/1970 tại Đà Lạt.

Frère ANTOINE Nguyễn Bá Lộc qua đời ngày 15/02/2006 tại Mai Thôn, hưởng thọ 62 tuổi với 45 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

Ngày 16 Tháng 2

Ngày 16/2/2026

Thứ Hai sau Chúa Nhật VI Thường Niên

Gc 1,1-11

Mc 8,11-13

¹² Người thợ dài nảo nuốt và nói: “Sao thế hệ này lại xin một dấu lạ? Tôi bảo thật cho các ông biết: thế hệ này sẽ không được một dấu lạ nào cả.” (Mc 8,12)

Bài Suy Gẫm số 73. Điểm 3: Có Những Người Muốn Thấy Phép Lạ Nơi Chính Họ.

Cuối cùng, có một số lớn những người đòi hỏi niềm thiêng dấu lạ liên quan đến chính họ. Họ muốn mọi sự họ làm đều phải tốt đẹp và không có gì đáng chê trách; nhưng họ lại không muốn hao công tốn sức gì cả. Họ rất ao ước làm vui lòng các Bề trên; họ không muốn gì hơn là được hiệp nhất với các anh em khác; họ rất muốn là kẻ trung thành giữ Luật Dòng, vì họ thấy đó là phương tiện rất tốt do Thiên Chúa ban để họ thánh hóa bản thân. Nhưng ngay khi phải ép mình để đạt mục tiêu trọng đại đó, thì có thể nói là họ bị hụt hơi ngay trong những bước đầu tiên, trên con đường đến trọn lành: họ muốn rằng Thiên Chúa phải bé họ đến đó, chứ họ không phải cất bước, và không làm một động tác nào để đi từ điểm này sang điểm khác, tóm lại chắc chắn đó là một phép màu vĩ đại. Thánh Phaolô nói: “*Chúng ta phải chịu nhiều gian khổ mới được vào Nước Thiên Chúa*” (Cv 14,22). Khi thánh nhân nói “*chúng ta phải*”, ngài cho chúng ta biết rõ

rằng, khi yêu cầu Thiên Chúa đưa chúng ta vào Thiên Đàng, mà chúng ta lại không chịu theo con đường dẫn đến đó, ấy thực sự là đòi hỏi Thiên Chúa làm một phép lạ lớn.

Vậy Anh [Chị] Em không nên chờ đợi một phép lạ loại đó, nhưng hãy đi vào con đường đích thực dẫn tới Nước Trời, là con đường đau khổ, là cửa hẹp; hãy cố gắng bước qua cửa này, và Chúa Giêsu Kitô không bỏ qua dịp nắm lấy tay để giúp Anh [Chị] Em lên Trời.

As individuals and as a church we must strive to have a view toward joy in the midst of an unexpected situation. We don't know what tomorrow holds, but we can trust that God will use these trials to accomplish His purposes. The Gospel tells us to trust and have a strong faith in God. We often test God's goodness by asking for signs but sometimes blame Him for some unanswered prayers. God has His own plan for us and definitely, it is a good one. Let us pray to God that we may have a heart that is able to trust in Him, and leads us, according to His plan for us. What is my attitude towards Jesus, do I often seek miracles or signs from Him when I pray?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

**089. Frère CASIMIR-PAUL
(19/07/1891 – 16/02/1935)**

Anh François Pelé sinh ngày 19/07/1891 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Vauxbelets với tên Dòng là Frère CASIMIR-PAUL.

- Đến Việt Nam năm 1908. Rời Việt Nam năm 1930.
Frère CASIMIR-PAUL qua đời ngày 16/02/1935, hưởng
dương 44 tuổi. An táng tại Pháp.

Ngày 17 Tháng 2

Ngày 17/2/2026

Thứ Ba sau Chúa Nhật VI Thường Niên

Gc 1,12-18

Mc 8,14-21

17 *Biết thế, Người nói với các ông: “Sao anh em lại bàn tán về chuyện anh em không có bánh? Anh em chưa hiểu chưa thấu sao? Lòng anh em ngu muội thế!* *18* *Anh em có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe ư? (Mc 8,17-18)*

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 3: Các Tu Sĩ Chỉ Gắn Bó Với Thiên Chúa Mà Thôi.

Những kẻ sống ở ngoài đời ít khi nghĩ đến Thiên Chúa và ít chịu quan tâm đến phần rỗi linh hồn của họ. Mỗi bận tâm duy nhất của họ là những gì liên quan đến công việc và những nhu cầu của thân xác. Hình như phần lớn nhân loại không có gì để hy vọng, hoặc sợ hãi sau kiếp này. Nói cho họ nghe về Thiên Chúa, về những điều dẫn đến Người, về những bổn phận căn bản của một Kitô hữu, về việc thực hành điều thiện, về sự xa lánh dịp tội và các bạn bè tác hại ư? Lúc bấy giờ họ “... có tai ... mà không nghe” (Tv 115[113B],6), bởi vì họ chỉ hình dung được phạm vi khả giác.

Đối với Anh [Chị] Em, là những người đã rời khỏi thế gian để sống một cuộc đời vượt trên tự nhiên cùng những xu hướng loài người, và góp công lo cho phần rỗi của tha nhân, Anh [Chị] Em chỉ được để tâm và gắn bó với Thiên

Chúa và với thừa tác vụ mà Thiên Chúa đã giao phó. Và do vậy, tất cả mọi lo toan của Anh [Chị] Em phải là chuyên chú đến những việc thuần túy thiêng liêng, và những việc có liên quan đến công tác của Anh [Chị] Em.

Sometimes the trials are testing on the outside, and sometimes they are temptations on the inside. Trials may be tests sent by God, or they may be temptations sent by Satan and encouraged by our own fallen nature. It is this second aspect of trials and temptations on the inside that James dealt with in this reading. Believers are in danger of falling before the attacks and pressures of trials. But they are also subject to falling before the attractions and pleasures of temptation. Just as a wrong reaction to testing will obstruct spiritual growth and maturity, so will a wrong response to temptation. James outlined three aspects of temptation that the believer should think about: the source of temptation, the steps in temptation and the solution for temptation. The Gospel refers to how our faith in God should remain even during the darkest days of our lives, for He is there for us. Jesus provides us with everything we need. We often have little faith in God especially in the darkest moments of our life. A strong sense of faith should be developed in each of us for we have a generous and reliable God in our life. How do we put our faith in God?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Ngày 18 Tháng 2

Ngày 18/2/2026

Thứ Tư lễ Tro

Ge 2,12-18

2Cr 5,20 – 6,2

Mt 6,1-6.16-18

17 “Còn anh, khi ăn chay, nên rửa mặt cho sạch, chải đầu cho thơm, 18 để không ai thấy là anh ăn chay ngoài trừ Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo. Và Cha của anh, Đấng thấu suốt những gì kín đáo, sẽ trả lại cho anh.” (Mt 6,17-18)

Bài Suy Gẫm số 16. Điểm 1: Giáo Hội Mời Gọi Chúng Ta Đền Tội.

Mục đích của Giáo hội khi xúc tro trên đầu Anh [Chị] Em ngày hôm nay, là để làm cho Anh [Chị] Em ý thức rằng, hôm nay, Anh [Chị] Em phải có tinh thần đền tội chân thực. Nghi thức thánh thiện này là một di tích của kỷ luật cổ xưa trong Giáo hội, buộc người đền tội công khai phải bắt đầu nhận tro trên đầu từ tay của vị tư tế, trước sự chứng kiến của tất cả giáo dân. Anh [Chị] Em phải bắt đầu ngày thánh này trong sự quyết tâm tham gia và kết hiệp với nghi thức của Giáo hội, bằng cách dọn mình với một tâm tình thích hợp, để thực hiện việc đền tội mà cốt lõi là sự thành tâm thống hối.

Anh [Chị] Em phải bắt đầu và kết thúc mùa chay bốn mươi ngày này bằng cách đó.

We can see in the first reading that the divine voice is speaking to the human community, inviting them to return to God, a fitting invitation as we enter into the Lenten season. The response to this invitation is to be shown in the human body- fasting, weeping and mourning and in the rending of hearts and not clothing. This is accompanied by a gathering of the human community, identified specifically with the aged, the children, even infants at the breast -the least powerful in the community. It is this vulnerable group whose plight cries out to God to restore justice or right relationships. Lent is a time when we listen to these cries and endeavor to respond. In today's second reading we see that Christ's ambassadors, continue to implore all who will hear it around the world, be reconciled to God by having their sins forgiven through faith in Christ's death. God is not holding the sins of those who come to Him through faith against them. That's what the world should hear from those who are in Christ. Today's Gospel teaches about the value of prayer, giving alms and fasting, especially in this Lenten season. These will help us focus our lives on God rather than ourselves. What God wants is that we do these practices with good intention, not because we want to impress others. How can these Lenten practices help us live the life we received from God?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Ngày 19 Tháng 2

Ngày 19/2/2026

Thứ Năm sau lễ Tro

Đnl 30,15-20

Lc 9,22-25

²³ *Rồi Đức Giê-su nói với mọi người: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo.” (Lc 9,23)*

Bài Suy Gẫm số 7. ĐIỂM 3: Đức Vâng Phục Rất Cần Cho Tu Sĩ.

Thánh Tôma nói rằng mỗi bậc sống có một ơn đặc thù, riêng biệt và cần thiết; do đó, những ai dần bước vào bậc sống mình đã chọn, cũng cần có ơn đặc thù, riêng biệt, như vậy, để được thánh hóa và được rỗi linh hồn. Đối với mỗi người trong Anh [Chị] Em, ơn được đề cập trên đây chính là ơn vâng phục, bởi vì vâng lời phải là tính cách của những người sống thành cộng đoàn; vâng phục phải giúp phân biệt họ với những người sống giữa thế gian, còn giữ được sự tự do của mình. Chính vì lẽ này mà thánh Laurent Justinien nói: ‘ai muốn dần bước vào một hội dòng, trước tiên phải cởi bỏ ý riêng của mình. Để giải thích rằng chính việc từ bỏ này làm cho nên thánh, Thánh Bernadô nói rằng sự từ bỏ đã được Chúa Giêsu Kitô nhắc tới trong Tin Mừng như là phương tiện đầu tiên để được trọn hảo, qua câu “*Phải từ bỏ chính mình*” (Lc 9,23). Thánh Vincent Ferrier cho rằng Chúa Giêsu Kitô sẽ chẳng

bao giờ ban ơn cho những ai sống trong Dòng mà không chịu để cho Bề trên dẫn dắt.

Vì ta không thể được cứu rỗi mà không có ơn sủng trong bậc sống của mình, và ơn này, nơi một người sống trong cộng đoàn, là đức vâng phục, nên ta phải lo sao có được đức tính này, càng trọn vẹn càng tốt. Thật ra Anh [Chị] Em còn phải thực thi nhiều nhân đức khác để chu toàn bổn phận, vì Anh [Chị] Em đang dần thân vào một công tác bên ngoài; nhưng Anh [Chị] Em hãy chắc chắn rằng mình sẽ không bao giờ hoàn thành tốt bổn phận, nếu như Anh [Chị] Em chưa hoàn toàn có đức vâng phục. Vì thế Anh [Chị] Em phải đem áp dụng cho chính mình câu nói trong sách “*Đổi thoạt*” của thánh giáo hoàng Grêgôriô: ‘Nhân đức đầu tiên và chính yếu mà Anh [Chị] Em phải thể hiện chính là đức vâng phục, bởi nơi Anh [Chị] Em, nó sẽ là nguồn mạch của mọi nhân đức khác, và cũng là của sự thánh hóa.

Let's look at our own hearts and realize that today and every day, the same choice is before us; life or death, blessing or curse, obedience to God, walking in the promises of God, the worship of God, or disobedience to God. The Gospel today is about recognizing the Lord as the true God and Savior, wherein people must surrender their lives on His hands and let Him lead their paths. This is discipleship. Rejections, failures and disappointments are inevitable. However, we must learn how to overcome them and seek for the guidance of the Lord. We have to do things according to His will. How are you as a disciple?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

**166. Frère JOSEPH-LOUIS
(18/03/1907 – 19/02/1999)**

Anh Joseph-Louis Évain sinh ngày 18/03/1907 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Lembecq với tên Dòng là Frère JOSEPH-LOUIS.

- Đến Việt Nam năm 1926. Rời Việt Nam năm 1939.

Nghỉ hưu ở Saint-Avé, Pháp năm 1998.

Frère JOSEPH-LOUIS qua đời ngày 19/02/1999, hưởng thọ 92 tuổi. An táng tại Pháp.

Ngày 20 Tháng 2

Ngày 20/2/2026

Thứ Sáu sau lễ Tro

Is 58,1-9a

Mt 9,14-15

15 Đức Giê-su trả lời: “Chẳng lẽ khách dự tiệc cưới lại có thể than khóc, khi chàng rể còn ở với họ? Nhưng khi tới ngày chàng rể bị đem đi rồi, bấy giờ họ mới ăn chay.”
(Mt 9,15)

Bài Suy Gẫm số 16. Điểm 2: Thực Hiện Việc Đền Tội.

Khi nhận tro trên đầu, Anh [Chị] Em hãy cầu xin Thiên Chúa cho mình được thấm nhuần bởi tinh thần đền tội; tinh thần này phải đi đôi với việc tịnh thực của Anh [Chị] Em và thánh hóa nó; bởi nhịn ăn bên ngoài thì quá ít: việc ấy còn phải hạ nhục tinh thần, và phải hành hạ xác thịt cùng lúc. Vậy việc Anh [Chị] Em lãnh tro phải mang lại kết quả sao cho toàn thể hành vi cử chỉ của Anh [Chị] Em bị chi phối bởi sự đền tội, và Anh [Chị] Em phải tịnh thực cả về mắt, về lưỡi và con tim. Mất nhịn, bằng sự nhập định sâu sắc và xa lánh mọi điều có thể làm cho Anh [Chị] Em chia trí; lưỡi nhịn, bằng một sự thỉnh lặng nghiêm ngặt làm cho Anh [Chị] Em xa lìa các thọ tạo, để chỉ gắn bó với Thiên Chúa trong Mùa Chay thánh này. Và nhịn ở con tim bằng sự hoàn toàn từ bỏ mọi tư tưởng làm Anh [Chị] Em bị chia trí và làm gián đoạn cuộc chuyện trò với Thiên Chúa.

Hoa trái của tịnh thực Kitô giáo là sự tiết chế các giác quan và khuynh hướng và sự xa lánh mọi loài thọ tạo.

In today's first reading, the Israelites fasted by giving up food, not technology. However, just like I could not go through 24 hours without cheating, they struggled with their fasting, too. They often could not do it perfectly. Isaiah calls attention to their inability to perfectly keep the fast in Isaiah. He said, "Yet on the day of your fasting, you do as you please and exploit all your workers. Your fasting ends in quarreling and strife, and in striking each other with wicked fists". Having to give up something that you are used to having around can really take its toll, and the Israelites felt that in their fast. The Gospel today shows us how Jesus wants to have a deep relationship with his disciples. He uses the metaphor of the bridegroom to illustrate how deep his relationship with them really is. Jesus maximizes all His time, spending important moments with His loved ones and people He cherished the most, just like the bridegroom to his guest. How do we spend our precious time with God in this new normal?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

**094. Frère THÉOPHILE-TRỌNG Nguyễn Tịnh
(02/10/1927 – 20/02/1980)**

Anh Pierre Nguyễn Tịnh sinh ngày 02/10/1927 tại Đơn Sa, Quảng Bình. Con ông Pierre Tấn và bà Anne Hồ Thị Quý.

Vào Sơ Tập Viện Nha Trang ngày 15/07/1942. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 16/07/1944 và nhận Áo Dòng ngày 01/02/1945 (đoàn 58) với tên Dòng là Frère THÉOPHILE-TRỌNG. Số Danh bộ là J27222. Khấn lần đầu ngày 25/09/1947 tại Nha Trang và nhập Học Viện Sài Gòn ngày 26/09/1947. Khấn trọn đời ngày 11/07/1955.

Frère THÉOPHILE Nguyễn Tịnh qua đời ngày 20/02/1980 tại Sài Gòn, hưởng dương 53 tuổi với 35 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang Chí Hòa, mộ số 14 dãy B.

[hình mộ]

Ngày 21 Tháng 2

Ngày 21/2/2026

Thứ Bảy sau lễ Tro

Is 58,9b-14

Lc 5,27-32

³¹ Đức Giê-su đáp lại họ rằng: “Người khỏe mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. ³² Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi sám hối ăn năn.” (Lc 5,31-32)

Bài Suy Gẫm số 16. Điểm 3: Nhớ Đến Sự Chết Thúc Đẩy Chúng Ta Đền Tội.

Đề khuyến khích chúng ta có tinh thần tỉnh thức, bằng sự chịu thiếu thốn những thú vui giác quan và rũ hết những thoả mãn trong việc sử dụng tạo vật, qua lời của linh mục khi rắc tro lên đầu chúng ta, Giáo hội nhắc cho chúng ta nhớ rằng “*chúng ta chỉ là bụi đất và sẽ trở về với bụi đất*” (St 3,19). Không có gì thúc đẩy chúng ta xa cách tạo vật và thành tâm đền tội cho bằng việc nghĩ đến sự chết; chính vì vậy mà Giáo hội muốn chúng ta nghĩ đến chân lý này trong suốt thời gian thực hành việc đền tội trong mùa chay; đề nhờ ý nghĩ thánh thiện này, chúng ta được thúc giục đền tội với lòng yêu mến và sốt sắng hơn.

Chúng ta chết và chỉ chết có một lần; chúng ta càng chết lành và chết trong Chúa, trong mức độ chúng ta càng sống và lo làm việc đền tội, và chúng ta càng nhịn bỏ những thú vui mà những kẻ chủ trương nhục cảm hưởng thụ, khi

họ sử dụng tạo vật. Chúng ta có muốn chết lành không?
Chúng ta hãy sống như những người đền tội đích thực.

If we call on the Lord for help, he will hear us, but there are conditions. We must be rid of any form of oppression, false accusations or malicious speech. We need to share our bread with the hungry and console the afflicted. Then light will shine in our lives and “the gloom shall become for you like midday”. We will become like “a watered garden, like a spring whose water never fails”. This Gospel teaches us that God is the God of sinners as well. Sinners need God’s salvation badly and so Jesus is seen with them most of the time. When God comes to us, let us be aware of his call for repentance or transformation. Are we allowing God to change us this Lenten season?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Đức Giáo Hoàng BENEDICT XIII
(Pier Francesco Orsini)
(02/02/1649 – 21/02/1730)

He had taken the Dominican habit at 18 years of age, receiving the religious name of Vicente-Maria. Being a

member of the noble Orsini family he was named a cardinal at 23 years of age. Later he became bishop of Manfredonia Cesena and Benevento but when he was elected Pope he was already 75 years old since he had been born on February 2, 1649. His tomb is in the church of Saint Mary on Minerva next to the tomb of Saint Catherine of Sienna who was also a Dominican (7).

Our Institute owes its official approbation to him which he proclaimed in the Bull “*In Apostolicae Dignitatis Solio*” on January 26, 1725, scarcely seven months into his pontificate. In the Bull’s 18 articles he defines the juridic stature of the Congregation within the Church. The original parchment of this document is preserved in the Archives of the Generalate (8).

Another feature relating to our Institute was the concession of an annual allowance of 36 escudos to the Brothers of Rome by the decree of January 19, 1730, and the authorization for the Institute to establish more free schools in the Eternal City (9).

(7) **Rigault**, *op. cit.*, II, 88.

(8) **S. Gallego**, *op. cit.*, 4n, 594.

(9) **Rigault**, *op. cit.*, II, 181.

Ngày 22 Tháng 2

Ngày 22/2/2026

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY

Năm A

St 2,7-9; 3,1-7

Rm 5,12-19

Mt 4,1-11

¹ Sau khi chịu phép rửa, Đức Giê-su được Thần Khí dẫn vào hoang địa, để chịu quỷ cám dỗ. ² Người ăn chay ròng rã bốn mươi đêm ngày, và sau đó, Người thấy đói. (Mt 4,1-2)

Bài Suy Gẫm số 17. Điểm 1: Không Thể Tránh Khỏi Bị Cám Dỗ.

Tin Mừng hôm nay, khi nói “Đức Giê-su được Thần Khí dẫn vào hoang địa”, đã không nói là để tránh khỏi đám đông hay để cầu nguyện, nhưng là “để chịu quỷ cám dỗ” (Mt 4,1); đó là để cho chúng ta biết rằng, bước đầu khi chúng ta dâng mình cho Thiên Chúa, là phải rời bỏ thế gian, sẵn sàng nghênh chiến với thế gian và với mọi kẻ thù của sự cứu rỗi chúng ta. Thánh Am-brô-si-ô nói rằng ngay tại nơi mai danh ẩn tích, ta phải sẵn sàng chờ đợi bị cám dỗ và chịu nhiều thử thách. Cũng trong chiều hướng này, nhà hiền triết cảnh báo Anh [Chi] Em rằng: “*Nếu con muốn dẫn thân phụng sự Đức Chúa, thì con hãy chuẩn bị tâm hồn để đón chịu thử thách*” (Hc 2,1). Thật vậy, sự cám dỗ rất ích lợi cho hạng người ấy, vì rằng nó là một trong những phương tiện tốt nhất, mà họ có thể dùng để hoàn toàn thoát khỏi tội lỗi, khỏi sự mên chuộng tội lỗi.

Anh [Chị] Em có luôn tin rằng, để dâng mình trọn vẹn cho Thiên Chúa, thì phải sẵn sàng bị cám dỗ không? Anh [Chị] Em có lấy làm ngạc nhiên khi bị một cơn cám dỗ không? Trong tương lai, Anh [Chị] Em hãy luôn sẵn sàng đón nhận cơn cám dỗ, hầu có thể thu lượm được hoa trái mà Thiên Chúa mong chờ nó mang lại cho Anh [Chị] Em.

Oh, the joy of the scriptures today, even though we are in Lent, fasting, praying and alms giving. Saint Paul assures us “so by one man’s obedience many will be made righteous.” The ultimate sacrifice of Christ on the cross has saved us, has offer us eternal life. Can we really comprehend that statement and live it? We shall be tested and tempted in many ways throughout our lives as Jesus was in today’s Gospel. Some of us will surrender ourselves to the temptations of this world, to what they offer, giving us immediate gratification and submitting to the subtle request of the serpent. We taste the apple/bread, even though we know we shouldn’t, we throw ourselves before false gods and promises and by our behaviour at times will test God. We have “to serve God and serve him alone.” God give us to strength to serve you and you only. “Think of what a blessing it is that the Holy Spirit lives in you.” (Med 62.2).

Br. TOM WALSH FSC, Ireland.

**086. Frère PAUL-BUỜNG Trần Văn Thông
(1879 – 22/02/1978)**

Anh Pierre-François Trần Văn Thông sinh năm 1879 tại Ngọc Hồ, Huế. Con ông Pierre Độ và bà Marie Niệm.

Vào Tập Viện Huế ngày 16/07/1908 và nhận Áo Dòng ngày 21/11/1908 tại Tập Viện Huế (đoàn 18) với tên Dòng là Frère PAUL-BUỜNG. Khấn lần đầu ngày 22/11/1909 tại Huế và nhập Học Viện Huế cùng ngày. Khấn trọn đời năm 1917.

Frère PAUL Trần Văn Thông qua đời ngày Thứ Tư 22/02/1978 tại Mai Thôn, hưởng thọ 99 tuổi với 70 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

[hình mộ]

Thiết tưởng nên nhắc đến vị đàn anh kỳ cựu nhất của trường Bình Linh: ông nội Paul-Buờng. Vài tháng trước biến cố 30/04/1975, vì muốn bảo toàn sức khỏe và mạng sống của Frère Paul-Buờng – lúc đó đã 96 tuổi, các Frères thuộc cộng đoàn Bình Linh “lập kế” đưa Frère Paul vào Saigon. Nói là “lập kế” vì Frère Paul không chịu rời xa ngôi trường thân yêu mà Frère đã dần thân phục vụ tuổi trẻ trong suốt gần 50 năm qua... Mặc dù về hưu đã lâu, Frère Paul vẫn ngày ngày sống giữa “đám nhóc con 8-10 tuổi” với những giờ học, đọc tiếng Pháp ròn rã trong lớp: le père, la mère, le frère, la soeur, l’ami(e)... Chắc hẳn rằng những anh chị em từng học ở trường Bình Linh từ lớp tiểu học, không ai có thể quên tuổi vàng son của mình dưới sự chăm sóc yêu thương của ông nội Paul! Ngoài giờ lớp, Frère Paul có thú điền viên: trồng cây ăn trái, nhất là thanh trà – làm rượu chuối, mận, đào... – và nhất là, không ai có thể ngờ được, một ông già gần 90 tuổi nằm phơi mình trên một chiếc phao do chính ông làm lấy, bơi qua bơi lại trên dòng sông Hương... Sau ngày 30/04/1975, ông nội Paul hưu dưỡng tại Mai Thôn; mỗi

lần cựu học sinh đến thăm, câu hỏi của ông nội là: ‘khi mô mình về lại Huế?’” Hình ảnh ngôi trường Bình Linh luôn luôn ở trong trí và tâm hồn Frère Paul cho đến khi Frère qua đời tại Mai Thôn, hưởng thọ 99 tuổi.

Ngày 23 Tháng 2

Ngày 23/2/2026

Thứ Hai sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Lv 19,1-2.11-18

Mt 25,31-46

⁴⁰ Đức Vua sẽ đáp lại rằng: ‘Ta bảo thật các ngươi: mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những anh em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các ngươi đã làm cho chính Ta vậy.’ (Mt 25,40)

Bài Suy Gẫm số 205. Điểm 2: Giáo Viên Kitô Hữu Sẽ Tính Số Về Linh Hồn Của Các Học Sinh.

Xét thấy việc tính số Anh [Chị] Em phải đệ trình lên Thiên Chúa không phải là chuyện nhỏ, bởi nó liên quan đến phần rỗi linh hồn của học sinh được giao phó cho Anh [Chị] Em chăm sóc; vì vào ngày phán xét, Anh [Chị] Em phải trả lời về các linh hồn ấy, cũng như về chính linh hồn mình; Anh [Chị] Em hãy tin chắc rằng Thiên Chúa sẽ bắt đầu hỏi Anh [Chị] Em về linh hồn của con trẻ, trước khi hỏi về linh hồn của Anh [Chị] Em. Vì một khi mà Anh [Chị] Em phụ trách các linh hồn của con trẻ, Anh [Chị] Em buộc phải lo cho phần rỗi của chúng, một cách chăm chú cũng bằng với việc Anh [Chị] Em đồng thời lo cho chính phần rỗi của mình, và Anh [Chị] Em đã nguyện dốc hết sức mình, hầu cứu rỗi linh hồn của con trẻ. Thánh Phaolô đã lưu ý Anh [Chị] Em về điều này, khi ngài nói về những người lãnh đạo như sau: “*Họ chăm sóc linh hồn anh em như những người sẽ phải trả lễ với Thiên Chúa*”

(Dt 13,17); ngài không nói phải trả lễ “*về chính linh hồn của họ*”, nhưng ngài nói “*phải trả lễ về những linh hồn mà họ chăm sóc*”; lý do chính xác là: miễn là kẻ chăm sóc hoàn thành tốt chức năng hướng dẫn và lãnh đạo các linh hồn được giao phó cho họ, thì họ cũng chu toàn tốt nghĩa vụ của họ đối với Thiên Chúa; và Thiên Chúa sẽ đổ tràn đầy ân sủng xuống trên họ, đến nỗi họ tự thánh hóa bản thân, bằng cách góp phần vào sự cứu độ của những người khác, càng nhiều càng tốt.

Cho đến nay, Anh [Chị] Em có xem phần rỗi của các học sinh như là bổn phận của riêng mình, trong suốt thời gian chúng ở dưới quyền điều khiển của Anh [Chị] Em không? Anh [Chị] Em có những linh thao đã được lập ra nhằm làm cho chính Anh [Chị] Em nên thánh; nhưng nếu Anh [Chị] Em có sự nhiệt thành nồng nàn lo phần rỗi của những trẻ Anh [Chị] Em có bổn phận dạy dỗ, thì Anh [Chị] Em sẽ không sao lãng các thao tác thiêng liêng đó, và còn thực hiện chúng theo ý chỉ trên. Làm như thế, Anh [Chị] Em sẽ thu hút xuống trên các học sinh những ơn cần thiết cho phần rỗi của chúng, còn phần rỗi của Anh [Chị] Em thì chính Thiên Chúa lo. Vậy từ nay Anh [Chị] Em hãy khích lệ mình với những tâm tư như thế.

From Today's first reading these words, to be holy, to love God and neighbor are not demands placed upon the people so that God would love them, but because God loved and saved them. They are a response to God's grace and love. There is a corollary to God's command. The character of a people reflects the character of its

god. The Gospel talks about the judgement day. The final judgement is the end of human history and the beginning of the eternal state. There will come a time that the Messiah will gather all the people in the world and separate them into those who will be rewarded in heaven and those who will be tormented in hell. While living here on earth we should do our best to fulfil our mission to God and that is to be a good and loving brother or sister to our fellowmen. As God's children, He expects us to help everyone around us, especially the poor ones, because in our Lord's eyes we may be rich or poor, but we are all equal. Our Lord also expects us to be humble and generous to everyone, even to people who did bad things to us. We should be patient, understanding, and learn how to forgive these types of people. In the end everyone will die and we should remember that what we do here on earth, should be done not just because we want to enter heaven, but because we are willing to do it for the people around us and for God.

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Ngày 24 Tháng 2

Ngày 24/2/2026

Thứ Ba sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Is 55,10-11

Mt 6,7-15

12 'Xin tha tội cho chúng con như chúng con cũng tha cho những người có lỗi với chúng con; 13 xin đừng để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ.' (Mt 6,12-13)

Bài Suy Gẫm số 36. Điểm 2: Cầu Cầu Nguyện Để Xa Lánh Tội Lỗi.

Điều phải đặc biệt thúc giục Anh [Chị] Em cầu nguyện, đó là sự yếu đuối mà tội lỗi gây ra nơi Anh [Chị] Em, một sự yếu đuối khiến Anh [Chị] Em không thể làm điều gì tốt lành về mặt siêu nhiên. Và bởi vì chúng ta càng ngày càng yếu dần, mỗi ngày cứ sa phạm những tội mới, cho nên hằng ngày chúng ta cần sự trợ giúp lớn hơn. Thánh Gioan Kim Khẩu nói: 'Cầu nguyện là một thần dược, đánh đuổi khỏi tâm hồn mọi điều xấu mà nó bắt gặp, và làm cho tâm hồn đó tràn đầy sự công chính'. Vì thế, nếu chúng ta muốn hoàn toàn thoát khỏi tội lỗi, chúng ta không thể làm gì tốt hơn là chuyên tâm cầu nguyện. Thực vậy, một người yêu mến sự cầu nguyện, dù có phạm tội nhiều đến đâu, có sống giữa những bừa bãi lớn nhất đi nữa, thì với nguyện gẫm, người ấy cũng còn có một nguồn lực nhanh chóng và dễ dàng, để nhận được ơn sám hối và tha thứ.

Vậy Anh [Chị] Em hãy cầu xin Thiên Chúa ban cho Anh [Chị] Em một trái tim tinh khiết, biết xa lánh và ghê tởm, không chỉ những tội nghiêm trọng nhất, mà còn cả mọi điều có thể làm vẩn đục lương tâm Anh [Chị] Em, làm cho Anh [Chị] Em không được đẹp lòng Thiên Chúa.

Today's first reading reminds us that God's word is nothing like a word that comes forth from our mouths, which may or may not happen. God's **WORD** will accomplish what it was sent forth to do. Remember that Jesus will never fail to keep His promises, for He is the faithful **WORD** of God! The Gospel is all about this ancient biblical prayer taught by Jesus. When praying, we should not keep saying words for the sake of saying them, but instead we must be true to what are saying, no matter how long or short they may be. In the end, we end up praying for guidance and patience to forgive others and ourselves. What is the usual content of your prayer?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

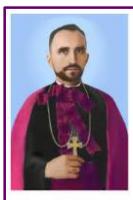
015. Frère BLANDINIEN (29/03/1840 – 24/02/1895)

Anh François-Hubert Leloup sinh ngày 29/03/1840 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Thionville với tên Dòng là Frère BLANDINIEN. Khấn trọn đời năm 1870.

- Đến Việt Nam lần đầu ngày 27/01/1868. Dạy tại Collège Adran, Sài Gòn từ 1868-1869. Hiệu Trưởng tiên khởi trường ở Vĩnh Long từ 01/07/1869-1873. Rời Việt Nam ngày 25/05/1873.
- Qua Việt Nam lần hai ngày 20/06/1874. Hiệu Trưởng trường ở Vĩnh Long từ 1874-1878. Rời Việt Nam năm 1883.

Frère BLANDINIEN qua đời ngày 24/02/1895 tại Pháp, hưởng dương 55 tuổi. An táng tại Pháp.

**Đức Giám Mục Paul Léon Seitz (Kim), NTLS
(22/12/1906 – 24/02/1984)**

Giám mục Paul Léon Seitz sinh ngày 22 tháng 12 năm 1906 tại giáo xứ Notre Dame, thành phố Le Havre, thuộc giáo phận Rouen (nay là giáo phận Le Havre), nước Pháp và qua đời tại Paris ngày 24 tháng 2 năm 1984.

Là một Giám mục Công giáo người Pháp, hiệu tòa Catula. Ngài là Giám mục hiệu tòa thứ ba của Giáo phận Kontum. Ngài cũng là Giám mục chính tòa Giáo phận Kontum tiên khởi năm 1960 khi thành lập hàng giáo phẩm Việt Nam. Ngài cũng là người sáng lập gia đình Têrêsa và hội dòng Đức Maria Nữ Vương Hoà Bình, Ban Mê Thuật.

Là người bảo trợ và luôn thể hiện lòng tốt đối với các Sư huynh. Ngày 15/05/1964, ngài được Dòng công nhận là Nghĩa Tử La San.

Giám Mục Paul Léon Seitz (Kim) qua đời tại bệnh viện
Val de Grâce, Paris ngày 24/02/1984, hưởng thọ 78 tuổi.

Ngày 25 Tháng 2

Ngày 25/2/2026

Thứ Tư sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Gn 3,1-10

Lc 11,29-32

29 Khi ấy, dân chúng tụ họp đông đảo, Đức Giê-su bắt đầu nói: “Thế hệ này là một thế hệ gian ác; chúng xin dấu lạ. Nhưng chúng sẽ không được thấy dấu lạ nào, ngoài dấu lạ ông Giô-na.” (Lc 11,29)

Bài Suy Gẫm số 73. Điểm 2: Một Số Người Muốn Thấy Phép Lạ Nơi Anh [Chị] Em Đồng Sự.

Nhiều người cũng muốn có điềm thiêng dấu lạ nơi các anh [chị] em đồng sự; họ không chấp nhận sự việc những anh [chị] em đó làm khổ họ: điều này là không khả dĩ. Vì luật của Thiên Chúa – tức có tính bắt buộc – là khi nhiều người sống chung với nhau, thì họ phải chịu đựng những đau khổ họ gây ra cho nhau. Thánh Phaolô đã chứng tỏ điều này qua lời nói: “*Anh em hãy mang gánh nặng – nghĩa là những khiếm khuyết – cho nhau, như vậy là anh em chu toàn luật của Chúa Giêsu Kitô*” (Gl 6,2). Như vậy, đó là luật của Chúa Giêsu Kitô, mà chúng ta phải chu toàn; chịu đựng lẫn nhau, là một bổn phận bác ái, mà mỗi người chúng ta phải thực thi đối với anh em mình, nếu chúng ta muốn duy trì sự hiệp nhất với họ, và tỏ rõ qua cách cư xử rằng, chúng ta cùng họ, đều thuộc về một dòng tu, và như thế, chúng ta thông phần với mọi sự đau khổ họ đang gánh chịu; về phần chúng ta, chúng ta không tránh

khỏi phải chịu sự khổ đau từ phía các anh em, vì không thể có hai người sống chung với nhau mà lại không gây đau khổ cho nhau ở một điểm nào đó; và vì chúng ta đã làm cho người khác đau khổ, thì cũng là đúng lý nếu chúng ta chịu khổ đau từ phía họ. Đó là gánh nặng mà Thiên Chúa đặt lên vai mọi người, một gánh nặng giúp cho người ta được cứu rỗi. Mặt khác, Chúa Giêsu Kitô, Đấng giúp dễ dàng vác lấy những gian truân cuộc đời, sẽ biến gánh nặng này, vốn có vẻ như một cửa nợ, trở nên thật nhẹ nhàng.

Vậy Anh [Chị] Em đừng tỏ ra là người không biết điều, thiếu lương tri, phản tinh thần Kitô, khi một mực không muốn chịu khổ đau từ phía các anh [chị] em trong Cộng đoàn, vì như thế là Anh [Chị] Em đã thực sự đòi một phép lạ chưa từng nghe và phi thường nhất. Vậy trong suốt cuộc đời mình, Anh [Chị] Em đừng mong đợi điều này.

Everyone who sins is breaking God's law, for all sin is contrary to the law of God. You all know that Jesus came to take away our sins, and that there is no sin in him. Anyone who continues to live in him will not sin. But anyone who keeps on sinning does not know him or understand who he is. Why do I have to pay attention to warning signs? The Gospel talks about the deliberate blindness of the people of his generation towards the signs and miracles that He gave. The Gospel reminds us not to be ignorant and obtuse regarding the warnings and signs from God that could benefit us in the long run.

We could avoid pain and suffering if we take the signs seriously.

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

**202. Frère RODRIGUEZ-TRIỆU Hoàng Kim Đào
(20/12/1902 – 25/02/2019)**

Anh Jean-Baptiste Hoàng Kim Đào sinh ngày 20/12/1922 tại Quảng Yên, Quảng Ninh. Con ông Hoàng Đắc Lâm và bà Lý Thị Mẫn.

Vào Sơ Tập Viện Nha Trang ngày 01/07/1934. Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 26/07/1939 và nhận Áo Dòng ngày 01/02/1940 (đoàn 53) với tên Dòng là Frère RODRIGUEZ-TRIỆU. Số Danh bộ là J22196. Khấn lần đầu ngày 14/08/1941 tại Nha Trang và nhập Học Viện Nha Trang cùng ngày. Khấn trọn đời ngày 06/08/1949 tại Thủ Đức.

Frère RODRIGUEZ Hoàng Kim Đào qua đời ngày 25/02/2019 tại Mai Thôn, hưởng thọ 97 tuổi với 79 năm trong Dòng. Hỏa táng. Tro cốt đặt tại La San Mai Thôn.

Thánh Lễ An Táng Frère Rodriguez-Triệu Gioan Baotixita Hoàng Kim Đào

“Nếu như hạt lúa không chết đi thì không trở sinh bông hạt. Frère Rodriguez Triệu Gioan Baotixita Hoàng Kim Đào đã chọn Chúa, chọn hạt lúa Giêsu, chọn sự sống từ hạt lúa ấy. Chính Frère đã như một hạt lúa ẩn mình trong đất để khi Chúa muốn lại trở sinh những bông hạt khác là các thế hệ học sinh” là tâm tình chia sẻ của Cha chủ tế Phaolô Nguyễn Phong Phú, cha xứ Thanh Đa trong bài giảng Thánh lễ An táng diễn ra lúc 08g00 ngày 28/2/2019 tại nguyện đường La San Mai Thôn.

Tham dự Thánh lễ này còn có sự hiện diện quý Cha cựu học sinh La San; đông đảo quý Frère từ các cộng đoàn; quý chị nữ La San; quý thân nhân của Frère Gioan Baotixita; quý cựu học sinh, sinh viên các thế hệ, đặc biệt quý cựu học sinh trường Bình Linh – Huế; quý tu sĩ nam nữ đang theo học tại Học Viện Thần Học La San Mai Thôn cùng cộng đoàn giáo khu Truyền Tin.

Trước khi bắt đầu Thánh lễ, các thành viên gia đình La San quây quần bên linh cửu Frère Gioan Baotixita để ghi lại những hình ảnh sau cùng.

Trong bài giảng của mình, Cha chủ tế mời gọi cộng đoàn hãy noi gương Frère Gioan Baotixita, chọn Chúa, chết đi như Chúa bằng đời sống kết hiệp mật thiết với Ngài. Tâm tình tạ ơn Thiên Chúa, cảm ơn cũng như cảm phục Frère Gioan Baotixita đã là một chứng nhân sống động cho sự kiên trì, trung kiên, dấn thân mạnh mẽ cho sứ mạng La San và chứng nhân Kitô hữu cũng được cha chia sẻ.

Sau lời nguyện hiệp lễ, Frère Giuse Lê Văn Phụng – Huynh Trưởng cộng đoàn La San Huế; Tân Giám Tỉnh Tỉnh Dòng La San Việt Nam đã có lời cảm ơn quý Cha, quý tu sĩ, cộng đoàn dân Chúa. Sau đó, thay lời cho Tỉnh Dòng, Frère Giuse đã có những lời tiễn biệt Frère Gioan Baotixita đầy xúc động, cảm phục cho một con người, một cuộc đời âm thầm phục vụ.

Một đại diện cựu học sinh trường La San Bình Linh – Huế cũng đã nói lên tâm tình biết ơn và thương nhớ người “Thầy” đã trở nên quen thuộc và là biểu tượng của trường Bình Linh.

Sau nghi thức làm phép xác, linh cửu Frère Gioan Baotixita được di chuyển tới trung tâm hỏa táng Phước Lạc Viên tại Bình Dương và được hỏa thiêu tại đó.

Chúng ta cùng cầu nguyện cho Frère Gioan Baotixita đã âm thầm phục vụ, chịu nhiều vất vả nơi dương thế, được Chúa ân thưởng phúc trường sinh qua Máu Thánh Người.

Nguồn: svn.info

[<https://tonggiaophanhue.org/tin-tuc/tin-giao-phan/thanh-le-an-tang-frere-rodriguez-trieu-gioan-baotixita-hoang-kim-dao/>]

Ngày 26 Tháng 2

Ngày 26/2/2026

Thứ Năm sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Et 4,17k-17m.17r-17t

Mt 7,7-12

⁷ Một hôm, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Anh em cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở ra cho. ⁸ Vì hễ ai xin thì nhận được, ai tìm thì sẽ thấy, ai gõ cửa thì sẽ mở ra cho.” (Mt 7,7-8)

Bài Suy Gẫm số 38. Điểm 1: Thiên Chúa Hứa Nhận **Lời Cầu Nguyện Của Chúng Ta.**

Để khuyến khích con người mạnh dạn cầu nguyện, Chúa Giêsu Kitô xác quyết rằng bất cứ người ta xin gì thì sẽ được. Người nói: “Anh em cứ xin thì sẽ được” (Mt 7,7). Lời cầu nguyện tự nó có sự công hiệu như thế, và đó là điều Thiên Chúa hứa; cho nên chúng ta càng xin Người nhiều, thì Người lại càng ban cho nhiều, vì Người vui thích thi ân cho loài người. Thánh Augustinô nói: “Chắc Thiên Chúa sẽ không khuyến khích chúng ta mạnh dạn cầu xin Người như vậy, nếu như Người không sẵn sàng ban ơn cho chúng ta, nếu như Người không thật lòng muốn như vậy”.

Vậy Anh [Chị] Em hãy biết hổ thẹn thấy mình quá hèn nhát, quá ơ hờ trong việc cầu nguyện cùng Thiên Chúa, là Đáng muốn biểu cho Anh [Chị] Em nhiều hơn là Anh [Chị] Em muốn cầu xin cùng Người; Người đồng cảm với nỗi thống khổ của Anh [Chị] Em, cách còn sâu sắc hơn là

việc Anh [Chị] Em mong muốn thoát khỏi sự thống khổ ấy. Vậy Anh [Chị] Em hãy năng động tin vào Đấng đã hối thúc Anh [Chị] Em quá mạnh dạn như thế; Anh [Chị] Em hãy tỏ ra xứng đáng với những lời hứa của Người, hãy vui thích đến cầu cứu Người. Thánh Augustinô hỏi: “Ai là người đã tin tưởng sẽ được Thiên Chúa ban cho một điều, mà phải bị thẹn thùng bối rối?”

“The Lord will provide,” (Gene: 22.14) so goes an old adage. In presenting the Heavenly Father to the people, Jesus instructed that they were to approach the Father as sons filled with trust and hope in His loving providence. Askers receive, seekers find, and door would be opened to those who knock even if the specific things disciples ask were not always granted. God cannot be taken for granted expecting to perform and concede to every whimsical prayers and petitions. Many a times prayer tend to become repetitive litany of daily temporary needs, rather than genuine desire to be united with Him. “God, wishing to give us His assistance has provided us with a certain means of obtaining it, namely prayer.” (SDL Medi: 36.1) We are invited to examine the quality of our prayers to the heavenly Father. After instructing his disciples how to pray with Faith, Jesus continues also provided the guiding principle of how to treat and relate with one another, “Whatever you wish that other would do to you, do also to them.” In summarizing the Law and the Prophets, Jesus laid emphasis on the importance of being charitable to others both in words and in actions. The loosely connected group of ‘ethical sayings’ reaches

its climax with the 'golden rule' (v. 12) God's Providence and love of the neighbour are intrinsically connected for a qualitative Christian life. We rely on God not only for our earthly existence, but also for our ultimate union with Him through His Son Jesus. While we live here on earth, we are asked to live in harmony with our neighbours treating them as fellow sojourners, who too are called to the same life and glory with Him in heaven. Thus we try to attain both the vertical and horizontal dimensions of our Christian Faith. "The miracle of God's providence take place every day." (Part of the Founder's address to the first teachers about Providence, as quoted by Blain)

Reflection: Br. JOSEPH FERNANDO FSC, India.

172. Frère GÉNÉREUX-NGUYỄN Võ Văn Nhơn
(23/06/1943 – 26/02/2009)

Anh Jean Võ Văn Nhơn sinh ngày 23/06/1943 tại Khánh Hưng, Sóc Trăng. Con ông Võ Văn Long và bà Trần Mỹ Châu.

Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 22/06/1962 và nhận Áo Dòng ngày 10/10/1962 (đoàn 81) với tên Dòng là Frère GÉNÉREUX-NGUYỄN. Số Danh bộ là J43086. Khấn lần đầu ngày 24/06/1964 tại Nha Trang và

nhập Kinh Viện Đà Lạt ngày 25/06/1964. Khấn trọn đời ngày 05/02/1971.

Frère GÉNÉREUX Võ Văn Nhơn qua đời ngày 26/02/2009 tại Mai Thôn, hưởng thọ 66 tuổi với 47 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang La San Mai Thôn.

Được tin Frère về với Chúa vào một buổi sáng, khi vừa vào tới văn phòng; đó là điện thư từ Bề Trên Lucien Quảng gửi, làm tôi xúc động một hồi lâu. Lý do dễ hiểu vì tôi có khá nhiều thời gian sống gần Frère Généreux nhất là những năm tại xứ lạ quê người.

Trở về quá khứ cũng khá lâu, tôi được gặp và biết Frère Généreux khi người nhận Sự vụ lệnh về Đà Lạt để hoàn tất Cử nhân Văn chương Việt Hán trong chương trình cập

nhật văn hoá của nhà dòng. Thuở ấy, tôi đang bắt đầu sống năm thứ nhất tại Cộng đoàn La San LiangBiang, Đà Lạt.

Frère Nhon quê ở Sóc Trăng, thuộc một gia đình không Công Giáo. Ba của Frère đã từng giúp đỡ trường La San Sóc Trăng trong các công trình xây cất và Frère cũng là cựu học sinh trường này (theo lời Frère kể cho tôi). Còn lý do Frère được nhận lãnh Bí Tích Thanh Tẩy và gia nhập dòng La San thì tôi không nhớ rõ. Khi gia nhập dòng, Frère không có sống tại Sơ Tập Viện hay Chuẩn Viện (Petit Novitiat hay Grand Juvénat) mà vào thẳng Tập Viện, mặc áo dòng, sống tại Kinh Viện Đà Lạt rồi bắt đầu thiên chức giáo dục La San.

Nếu tôi không lầm, cộng đoàn đầu tiên của Frère là La San Buôn Ma Thuật. Tại đây, Frère đã rất thành công trong công việc được giao phó: các chương trình giáo dục, sinh hoạt học đường. Kế đến, Frère được chuyển ra Bình Linh, Huế. Nơi đây, Frère đã sống qua những ngày hãi hùng của biến cố Mậu Thân 1968. Frère là một trong những người đã đi tìm kiếm xác của 2 Frères bị chôn tập thể. Sau đó, Frère được chuyển về La San Hiền Vương phụ trách chương trình Tiểu Học, trước khi được phép trở lại học bổ túc văn bằng Cử nhân vào năm 1973, tại Đà Lạt.

Khi ở Đà Lạt vào năm 1973-1974, tôi có nhiều dịp đến thăm Frère lúc ấy đang sống tại “Biệt Thự La San” (Villa La San) để giữ nhà và để đi học Đại học Đà Lạt.

[Trước 1973, Học Viện La San tọa lạc tại 6 Trần Hưng Đạo, nhưng nay đã dời về Mai Thôn, nên nơi đây đất rộng nhà to, cần người giữ nhà; vì vậy Tỉnh Dòng đã chuyển một số Frères trở lại học Đại Học]

Frère học rất chăm và thường được các bạn cùng lớp nề phục và các giáo sư thương mến, đặc biệt cố giáo sư

Phạm văn Diêu – người nổi tiếng rất khó đối với sinh viên, nhưng lại thường tới nhà trao đổi văn chương với Frère Génereux Nhon.

Khi biến cố 1975 xảy ra, Frère đã may mắn ra đi vào giờ cuối cùng tại bến tàu Sài Gòn và Frère cùng chúng tôi chọn Tỉnh Dòng New York làm nơi sinh hoạt. Nơi đầu tiên Frère được đưa về sống là một cộng đoàn La San tại Syracuse, thuộc bang New York. Sau đó một năm, Frère được chuyển về sống ngay tại khuôn viên Đại học Manhattan để theo học chương trình Cử nhân về Nghệ thuật – B.A major in Arts.

[Mahattan College là Đại Học tu, thuộc Tỉnh Dòng La San tại New York]

Sau khi học xong, Frère về sinh hoạt với cộng đoàn các Frères La San Việt Nam tại Philadelphia, bang Pennsylvania, thuộc Tỉnh Dòng Baltimore.

Đến năm 1981, được sự mời gọi của Đức ông Mai Thanh Lương, nay là Giám Mục phụ tá địa phận Los Angeles, Frère về giúp Giáo xứ Maria Nữ Vương tại Versailles – gần New Orleans, Louisiana. Frère Nhon không ngại mạo hiểm, đã khăn gói về đây sống tại cộng đoàn De La Salle tại New Orleans, và mỗi ngày lái xe sang Versailles để giúp những gia đình nghèo kém may mắn. Frère đã mở những lớp Việt ngữ, khuyến học (after school) từ Mẫu giáo đến trung học và giúp những phụ huynh nghèo giáo dục các thanh thiếu niên tại đây. Trong thời gian từ hơn 20 năm sinh hoạt tại New Orleans của Frère, có nhiều dịp đưa các Frères La San từ nhiều nơi trên thế giới ghé qua Hoa Kỳ, đến thăm Frère; vì vậy tôi thấy được những thành quả mà Frère đã gặt hái trong hơn 2 thập niên tại đây. Các học sinh đã thành công do Frère đào tạo rất đông nhưng đáng kể nhất là Frère đã hướng dẫn một học sinh trở thành linh mục. Đây là cậu Lưu

Vinh được Frère giáo dục từ lúc còn nhỏ cho tới khi trở thành một linh mục. Đó là linh mục Vinh Lưu, cha phó một giáo xứ Hoa Kỳ tại thành phố New Orleans, mà sáng nay khi báo tin buồn đến gia đình linh mục này, mẹ của cha Vinh vừa khóc vừa nói: ***“Ngài là ân nhân của gia đình chúng tôi và nhiều gia đình khác tại đây – con chúng tôi được như ngày hôm nay là do sự tận tâm dạy dỗ của Frère Nhơn”***.

Khi tỉnh dòng New Orleans - Santa Fe không còn đủ nhân lực để phụ trách trường trung học De La Salle - New Orleans và quy ết định trả trường lại cho Tổng Giáo phận. Frère Nhơn đã được pháp Tỉnh dòng Hoa Kỳ dọn về sống ngay giữa làng Versailles, trong một ngôi nhà mượn làm các lớp học cho các em học sinh. Tại đây Frère đã có một đội ngũ thầy cô hùng hậu để có thể chăm sóc nhiều lớp học với nhiều trình độ khác nhau trong ngày. Trong căn nhà 4 phòng ngủ, Frère dành một phòng nhỏ cho mình, các phòng khác Frère dùng làm lớp học. Thế rồi trận bão lụt Katrina, phá tan vùng New Orleans và nặng nhất là vùng Versailles. Nó không kiêng nể gì căn nhà nơi Frère trú ngụ. Thế là Frère Nhơn đã di tản về tạm trú tại Houston. Thế là chúng tôi được may mắn sống được một thời gian gần một năm với Frère. Sau một năm sống lây lất và sinh hoạt giúp các Nữ tu La San và giáo xứ Lộ Đức tại Houston, và khi vùng Versailles vừa mở cửa cho trở về, Frère cũng là một trong những người đầu tiên quay chôn cũ, hầu tạo một môi trường giáo dục sẵn sàng tiếp đón các học sinh khi họ trở lại. Nhưng không bao lâu sau, qua lời kêu gọi của Sư huynh Giám Tỉnh Grégoire Nguyễn Văn Tân, Frère đã về lại Việt Nam. Tháng 4, 2007 chúng tôi có dịp ghé về thăm Việt Nam và có dịp ăn tối với Frère, là lúc Frère đang sống ở Mai Thôn và giúp cho Kinh Viện nhưng rồi cũng không lâu sau đó, chúng

tôi lại nghe tin Frère ngã trọng bệnh, tuy vậy Frère vẫn cố gắng làm việc cho tới lúc không còn sức hoạt động nữa. Trong thời kỳ nằm dưỡng bệnh khi nào có dịp Frère liền email thăm hỏi gia đình chúng tôi và đặc biệt luôn thăm hỏi anh chị em cựu La San Texas. Hôm nay được tin Frère ra đi nhẹ nhàng trong tay Chúa và Mẹ Maria Rất Thánh, tôi xúc động rất nhiều nhưng cũng an ủi không ít vì Chúa cất đi sự đau khổ phần xác cho Frère. Thế là Frère đã được phục sinh sớm hơn 40 ngày của năm nay.

Trong cuộc đời dâng hiến cho tuổi trẻ, cho lý tưởng giáo dục của Frère ngoài đời sống đạo đức gương mẫu của một Sư huynh La San, Frère còn là một người thầy giỏi và tận tụy. Các học sinh của Frère luôn bị lôi cuốn trong giọng nói truyền cảm và linh động của Frère. Tại hải ngoại Frère đã xuất bản 12 quyển sách dạy Việt Ngữ, và sách này được nhiều trung tâm sử dụng trong chương trình dạy Việt ngữ tại Hải ngoại. Bộ sách này chính tay Frère biên soạn, vẽ hình và đóng thành tập trong những giờ rảnh rỗi của Frère, để hầu bảo tồn Văn hóa Việt tại hải ngoại. Không biết hiện nay bộ sách này có còn giữ lại trong một bộ nhớ nào của máy vi tính mà Frère Bosco Trương Ngọc Bắc đã tặng Frère Nhon, trước khi Frère trở về làm việc tại quê nhà.

Nếu nói về Frère Généreux Nhon phải nói đến các năng khiếu văn nghệ của Frère. Ngoài giọng hát truyền cảm trầm ấm và rất hay, Frère còn giỏi nhạc và có sáng tác một số bài nhạc sinh hoạt nhi đồng tiêu biểu là bài “Hai con thằn lằn con” mà tôi được biết Frère đã sáng tác khi còn sinh hoạt với Sói Con tại Đạo Lâm Viên Đalat. Với những sáng tác như truyện ngắn, sách giáo khoa Frère thường đề bút hiệu Song Nguyên. Hiện tại trong tủ sách gia đình tôi còn 1 tác phẩm giáo dục do Frère xuất bản chung với Frère Théophane Kê.

Frère giỏi về soạn thảo các hoạt cảnh, các vũ điệu cũng như soạn những bản kịch rất hay. Tôi còn nhớ có được xem một kịch bản do Frère sáng tác: **“Buổi Học Cuối Năm”** rất hay và rất dí dỏm. [*Hiện nay tôi còn giữ tác phẩm này như một tài liệu và kỷ niệm*].

Frère còn là một họa sĩ và là một trong những tiên phong của Dòng La San trong nghệ thuật cửa lọng., cửa lọng rồi ghép làm nhiều lớp. Những tác phẩm này được làm nổi bật vào nhân dịp kỷ niệm 100 năm, thành lập Dòng La San tại Việt Nam vào năm 1966. Một tác phẩm tôi còn nhớ là cây nến 100 năm – trên đó được ghép nhiều mốc thời gian của Dòng La San tại Việt Nam. Khi còn sinh sống tại Hoa Kỳ Frère đã tạo ra một mỹ thuật khác là vừa cửa lọng, ghép nhiều lớp và đốt lên gỗ để tạo những nét đẹp, thật là mỹ thuật.

Tôi đã nói quá nhiều về đời sống tông đồ giáo dục của Frère, nhưng cũng không quên nói đến sự thánh thiện, đời sống tu đức của một tu sĩ La San chân chính. Tuy sống độc lập, làm việc một mình nhưng Frère Nhon luôn là gương sáng cho những người xung quanh. Frère luôn tận tụy âm thầm giúp đỡ mọi người, sống đạo giữa đời. Frère có một nếp sống rất khắc khổ cho cá nhân Frère theo như Lời Khấn Khó nghèo mà Frère đã tuyên khấn. Frère là một người làm việc rất chuyên cần, viết sách giáo khoa, viết truyện ngắn có tính cách giáo dục mà tôi hiện đang giữ trong thư viện gia đình. Frère rất cố gắng học hỏi thích nghi với kỹ thuật hiện đại bằng chứng là Frère đã tự học sử dụng máy vi tính để có thể soạn bộ sách giáo khoa dạy Việt Ngữ tại Hải Ngoại.

Vừa rồi tôi mới nhận được từ Frère Alphonse Minh, vài tấm hình cuối cùng của Frère Nhon, đang sinh hoạt tại Lasan Buôn Ma Thuột. Nhân dịp Lễ Thánh Gioan Lasan – Quan Thầy các Nhà Giáo Dục 15.5.2008, Frère được mời

về ngôi trường cũ để soạn một chương trình văn nghệ. Chương trình này trình diễn thật ngoạn mục và đã để lại nhiều khen ngợi về tài Frère Génèreux Nhơn. Chúng ta có thể nhận thấy sức khoẻ của Frère lúc này không còn bình thường, Frère phải ngồi nhiều hơn đứng và chắc tiếng nói của Frère cũng đã yếu nhiều nên phải dùng microphone. Hi vọng Lasan BMT có ghi lại chương trình Văn Nghệ này để chúng ta có thể thưởng lãm một tác phẩm cuối cùng của Frère Génèreux “Song Nguyên”.

Tôi còn có thể viết dài hơn về Frère nhưng thôi xin dừng tại đây. Đợi khi nào tôi trầm tĩnh hơn sẽ viết thêm về một *người đã đi qua đời tôi* và đã ảnh hưởng trên đời sống tâm linh của tôi. Xin cảm ơn Frère Génèreux Nhơn “Người Quảng Đại” xin dịch nôm na tên Frère như vậy.

Phước Martin
February 26, 2009

Ngày 27 Tháng 2

Ngày 27/2/2026

Thứ Sáu sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Ed 18,21-28

Mt 5,20-26

²⁰ *Một hôm, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Pha-ri-sêu, thì sẽ chẳng được vào Nước Trời.” (Mt 5,20)*

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 1: Các Tu Sĩ Hành Động **Duy Chỉ Vì Thiên Chúa.**

Trong Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu Kitô nói với các thánh tông đồ của Người rằng nếu các ông “*không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Phariseu thì sẽ chẳng được vào Nước Trời*” (Mt 5,20). Anh [Chị] Em hãy đem lời nói này áp dụng cho mình, và tin chắc rằng Chúa Giêsu nói riêng với Anh [Chị] Em: nếu không có nhiều nhân đức hơn người đời, Anh [Chị] Em sẽ bị án phạt nặng hơn họ vào ngày phán xét. Người thế gian, cũng như người Biệt Phái, bằng lòng với việc giữ đạo qua cái vẻ hiển hiện bên ngoài. Họ dự thánh lễ, nghe giảng, đôi khi đọc kinh Phụng vụ; nhưng họ làm những điều ấy và nhiều việc khác nữa, mà không có tinh thần nội tâm.

Anh [Chị] Em là những người đã dâng mình cho Thiên Chúa, và do vậy, phải hiến cho Người trọn thời gian của đời mình, Anh [Chị] Em cũng phải làm tất cả với tinh thần thờ kính Thiên Chúa, chứ không chỉ làm cho xong phần bề ngoài của những phận vụ gắn liền với ơn gọi Anh

[Chị] Em; vì trong khi loài người ung ý với khía cạnh bên ngoài của các hành động, thì “*Thiên Chúa là Đấng thấu suốt tâm can*” (Rm 8,27) sẽ không kể công sá gì cho họ.

We can be consoled that, no matter what we did in the past, it will have no effect on our relationship with God provided we reach out to him here and now. On the other hand, there is no room for complacency. Our past good record can be completely undone when we turn away at anytime. The Gospel is all about the importance of having a good relationship with your neighbors and God. It teaches us that we should always consider our actions towards each other and even though they did something wrong, we should always consider the act of reconciliation and forgiveness. How often do we reconcile our hearts to God? How do we prepare ourselves in this Lenten season?

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

Linh Mục STÉPHANÔ Phan Văn Bính, NTLs (???? – 27/02/1959)

Cha là linh mục chính xứ Tân Dinh, Làng Sông. Trong lúc nhóm nhà huấn luyện (Sơ Tập viện và Tập viện) di tản, Cha đã can đảm cho tất cả 60 người tá túc trong suốt 7 tháng, và cũng là người tận tâm lo cho nhà huấn luyện của các Sư huynh.

Ngày 05/01/1947, Cha được Dòng công nhận là Nghĩa Tử La San.

051. Frère TOUSSAINT-FERRET
Lương Văn Bường
(14/12/1902 – 27/02/1959)

Anh Jean-Baptiste Lương Văn Bường sinh ngày 14/12/1902 tại Như Lý, Quảng Trị. Con ông Jacques Thân và bà Marie Danh.

Vào Sơ Tập Viện Huế ngày 04/08/1920. Vào Tập Viện Huế ngày 01/07/1922 và nhận Áo Dòng ngày 15/08/1922 (đoàn 31) với tên Dòng là Frère TOUSSAINT-FERRET. Khấn lần đầu ngày 15/08/1923 và nhập Học Viện Huế cùng ngày. Khấn trọn đời năm 1929.

Frère TOUSSAINT Lương Văn Bường qua đời ngày Thứ Sáu 27/02/1959 tại Nha Trang, hưởng dương 57 tuổi với 37 năm trong Dòng. An táng tại nghĩa trang Đồi La San Nha Trang.

Ngày 28 Tháng 2

Ngày 28/2/2026

Thứ Bảy sau Chúa Nhật I Mùa Chay

Đnl 26,16-19

Mt 5,43-48

⁴³ Một hôm, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Anh em đã nghe Luật dạy rằng: Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù. ⁴⁴ Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em.” (Mt 5,43-44)

Bài Suy Gẫm số 58. Điểm 2: Các Tu Sĩ Phải Giữ Giới Răn Và Những Lời Khuyên.

Những người ở ngoài đời mà có chút lòng mộ đạo, thì tin rằng họ đã làm tròn nhiệm vụ, khi họ không để lộ ra những tật xấu to tát, và không có gì đáng trách trong cách cư xử. Nhưng Chúa Giêsu Kitô lên án những ý nghĩ ấy nơi những ai trung thành phụng sự Người; Người không muốn người ta đến với Người trong kinh nguyện và qua việc tham gia bí tích Thánh Thể mà “*đang có chuyện bất hòa với anh em ...*” (Mt 5,23). Người muốn chúng ta, thay vì ghét kẻ thù, thì phải “*yêu*” họ, “*làm ơn cho*” họ, “*cầu nguyện cho*” họ (Lc 6,27-28; Mt 5,43.44).

Điều mà Thiên Chúa đòi hỏi nơi Anh [Chị] Em, và muốn Anh [Chị] Em phải công chính hơn người đời, là Anh [Chị] Em không những phải giữ đúng các giới răn, mà hơn thế nữa, phải trung thành thực thi các lời khuyên Tin Mừng, cùng với hệ quả, là tuân giữ Luật Dòng. Anh

[Chi] Em không có điều gì phải tự trách, liên quan đến vấn đề này ư?

Today's first reading states that the wonderful blessings are for those who fulfill the covenant. It is contingent upon obedience. In our immediate context, we will think of this in terms of our spirit of giving. Jesus said, "It is more blessed to give than receive." God's blessing is greater than anything earned on earth. He will give His blessing in a multitude of unexpected ways. If we think it will mean this or that, we might be disappointed but one will not be disappointed in the end. Enemies and allies are the people who will always be in a person's life. Everyone is used of having the thought of hating an enemy but loving them which is the total opposite is a difficult thought. In this Gospel, it teaches us to love and accept our enemies. Do not hold any hatred. Pray for the people who hurt you for He knows that is the right thing to do. Treat people the way you want to be treated — whether it's an ally or an enemy. Your kindness will be rewarded for you are doing what the father desires.

Reflection: Br. ANTONY SEKAR FSC, India.

127. Frère DOSITHÉE-URBAIN
(27/02/1880 – 28/02/1961)

Anh François-Marie Laigo sinh ngày 27/02/1880 tại Pháp.

Nhận Áo Dòng tại Tập viện Quimper với tên Dòng là Frère DOSITHÉE-URBAIN.

- Đến Việt Nam năm 1902. Hiệu Trưởng trường La San Taberd. Ngày 05/01/1907 dạy tại trường Saint Pierre, Battambang. Rời Việt Nam năm 1954.

Frère DOSITHÉE-URBAIN qua đời ngày 28/02/1961, hưởng thọ 81 tuổi. An táng tại Pháp.

**137. Frère ROMUALD-OSCAR
Jean-Édouard Mizukami Jésus
(03/01/1910 – 28/02/1994)**

Anh Jean-Édouard Mizukami Jésus sinh ngày 03/01/1910 tại Hakodate, Nhật Bản. Con ông Joseph và bà Shu Hagahara.

Vào Tập Viện Đồi La San Nha Trang ngày 26/07/1939 và nhận Áo Dòng ngày 01/02/1940 (đoàn 53) với tên Dòng là Frère ROMUALD-OSCAR. Khấn lần đầu ngày 14/08/1941 tại Nha Trang và nhập Học Viện Nha Trang cùng ngày. Khấn trọn đời năm 1946. Rời Việt Nam năm 1947.

Frère ROMUALD Mizukami Jésus qua đời ngày 28/02/1994 tại Nhật Bản, hưởng thọ 84 tuổi với 54 năm trong Dòng.

Đa số các trường học lớn bị trưng dụng làm trại lính, ngoại trừ Nhà Huấn Luyện Đồi La San Nha Trang. Đó là nhờ sự can thiệp của một Frère người Nhật, F. Mizukami (ROMUALD-OSCAR, 03/01/1910-28/02/1994). Đến Nha Trang trước biến cố để gia nhập Tập Viện, Frère bị động viên tại chỗ làm sĩ quan thông dịch, *“là một người thông dịch xuất sắc, thường lui tới với các nhà chức trách cao*

cấp nhất của Nhật, nhưng vẫn được mọi người quý mến. Frère đã giúp Dòng trong nhiều việc quan trọng, nhất là đã can thiệp nhiều lần để nhà huấn luyện ở Nha Trang khỏi bị quân đội Nhật trưng dụng” (Frère ALBAN, sđd, tr. 519).

